

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 184

Ediția
în limba română

Legislație

Anul 52
16 iulie 2009

Cuprins

I Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie

REGULAMENTE

Regulamentul (CE) nr. 622/2009 al Comisiei din 15 iulie 2009 de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume 1

Regulamentul (CE) nr. 623/2009 al Comisiei din 15 iulie 2009 de stabilire a taxelor la import în sectorul cerealelor aplicabile de la 16 iulie 2009 3

★ Regulamentul (CE) nr. 624/2009 al Comisiei din 15 iulie 2009 de interzicere a pescuitului de macrou în zonele VIIIc, IX și X și în apele CE din zona CECAF 34.1.1 de către navele care arborează pavilionul Spaniei 6

REGULAMENTE INTERNE ȘI DE PROCEDURĂ

★ Modificări ale Instrucțiunilor practice pentru părți 8

★ Modificări ale Regulamentului de procedură al Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene 10

II Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare nu este obligatorie

DECIZII

Consiliu

2009/550/CE:

- ★ Decizia Consiliului din 5 martie 2009 de aprobare a modificărilor la Convenția privind viitoarea cooperare multilaterală pentru pescuit în Atlanticul de Nord-Est pentru a permite stabilirea unei proceduri de soluționare a litigiilor, extinderea domeniului de aplicare a convenției și o reexaminare a obiectivelor acesteia 12

Comisie

2009/551/CE:

- ★ Decizia Comisiei din 13 iulie 2009 de fixare a valorii maxime a ajutorului acordat pentru depozitarea privată a uleiului de măsline în cadrul procedurii de licitație deschise prin Regulamentul (CE) nr. 542/2009 [notificată cu numărul C(2009) 5715] 16

IV Alte acte

SPAȚIUL ECONOMIC EUROPEAN

Comitetul mixt al SEE

- ★ Decizia nr. 313/06/COL a Autorității de Supraveghere a AELS din 25 octombrie 2006 de modificare pentru a cincizeci și noua oară a normelor de procedură și de fond în domeniul ajutorului de stat prin introducerea unui nou capitol, 10.B – Ajutorul de stat pentru promovarea investițiilor cu capital de risc în întreprinderi mici și mijlocii 18

I

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (CE) NR. 622/2009 AL COMISIEI

din 15 iulie 2009

de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (Regulamentul unic OCP) ⁽¹⁾,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 al Comisiei din 21 decembrie 2007 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentelor (CE) nr. 2200/96, (CE) nr. 2201/96 și (CE) nr. 1182/2007 ale Consiliului în sectorul fructelor și legumelor ⁽²⁾, în special articolul 138 alineatul (1),

întrucât:

Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din Runda Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a valorilor forfetare de import din țări terțe pentru produsele și perioadele menționate în partea A din anexa XV la regulamentul respectiv,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Valorile forfetare de import prevăzute la articolul 138 din Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 se stabilesc în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la 16 iulie 2009.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 15 iulie 2009.

Pentru Comisie

Jean-Luc DEMARTY

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.

⁽²⁾ JO L 350, 31.12.2007, p. 1.

ANEXĂ

Valorile forfetare de import pentru determinarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)

Cod NC	Codul țărilor terțe ⁽¹⁾	Valoare forfetară de import
0702 00 00	MK	27,8
	ZZ	27,8
0707 00 05	TR	112,7
	ZZ	112,7
0709 90 70	TR	98,5
	ZZ	98,5
0805 50 10	AR	57,2
	TR	53,0
	ZA	60,3
	ZZ	56,8
0808 10 80	AR	78,9
	BR	72,3
	CL	89,0
	CN	93,4
	NZ	95,4
	US	91,0
	ZA	83,1
	ZZ	86,2
0808 20 50	AR	80,7
	CL	70,2
	NZ	87,2
	ZA	93,7
	ZZ	83,0
0809 10 00	HR	90,0
	TR	182,6
	XS	103,5
	ZZ	125,4
0809 20 95	TR	254,0
	ZZ	254,0
0809 30	TR	186,9
	ZZ	186,9

⁽¹⁾ Nomenclatorul țărilor, astfel cum este stabilit prin Regulamentul (CE) nr. 1833/2006 al Comisiei (JO L 354, 14.12.2006, p. 19). Codul „ZZ” reprezintă „alte origini”.

REGULAMENTUL (CE) NR. 623/2009 AL COMISIEI**din 15 iulie 2009****de stabilire a taxelor la import în sectorul cerealelor aplicabile de la 16 iulie 2009**

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (Regulamentul unic OCP) ⁽¹⁾,având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1249/96 al Comisiei din 28 iunie 1996 de stabilirea a normelor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 1766/92 al Consiliului în ceea ce privește drepturile de import în sectorul cerealelor ⁽²⁾, în special articolul 2 alineatul (1),

întrucât:

(1) Articolul 136 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 prevede că taxa la import pentru produsele care se încadrează la codurile NC 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (grâu comun de calitate superioară), 1002, ex 1005, cu excepția hibrizilor pentru sămânță și ex 1007, cu excepția hibrizilor destinați însămânțării, este egală cu prețul de intervenție valabil pentru aceste produse la data importării, majorat cu 55 %, din care se deduce prețul la import CIF aplicabil lotului în cauză. Cu toate acestea, taxa respectivă nu poate depăși nivelul taxelor din Tariful Vamal Comun.

(2) Articolul 136 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 prevede că, pentru calcularea taxei la import menționate la alineatul (1) din articolul de mai sus, se stabilesc periodic, pentru produsele în cauză, prețuri CIF reprezentative la import.

(3) În temeiul articolului 2 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1249/96, prețul care trebuie utilizat pentru calcularea taxei la import pentru produsele care se încadrează la codurile NC 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (grâu comun de calitate superioară), 1002 00, 1005 10 90, 1005 90 00 și 1007 00 90 este prețul CIF reprezentativ la import, stabilit zilnic în conformitate cu metoda prevăzută la articolul 4 din regulamentul menționat anterior.

(4) Este necesar să se stabilească taxele la import pentru perioada începând cu 16 iulie 2009, aplicabile până la stabilirea și intrarea în vigoare a unei noi taxe,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Începând de la 16 iulie 2009, taxele la import în sectorul cerealelor menționate la articolul 136 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 sunt stabilite în anexa I la prezentul regulament, pe baza elementelor menționate în anexa II.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la 16 iulie 2009.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 15 iulie 2009.

Pentru Comisie

Jean-Luc DEMARTY

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.

⁽²⁾ JO L 161, 29.6.1996, p. 125.

ANEXA I

Taxe la import pentru produsele menționate la articolul 136 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 aplicabile de la 16 iulie 2009

Cod NC	Descrierea mărfurilor	Taxa la import ⁽¹⁾ (în EUR/t)
1001 10 00	GR Â U dur de calitate superioară	0,00
	de calitate medie	0,00
	de calitate inferioară	0,00
1001 90 91	GR Â U comun, pentru sămânță	0,00
ex 1001 90 99	GR Â U comun de calitate superioară, altul decât pentru sămânță	0,00
1002 00 00	SE CAR Ă	55,27
1005 10 90	PORUMB pentru sămânță, altul decât hibrid	31,15
1005 90 00	PORUMB, altul decât pentru sămânță ⁽²⁾	31,15
1007 00 90	SORG cu boabe, altul decât hibrid, destinat însămânțării	60,26

⁽¹⁾ Pentru mărfurile care intră în Comunitate prin Oceanul Atlantic sau prin Canalul de Suez, importatorul poate beneficia, în aplicarea articolului 2 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1249/96 al Comisiei, de o reducere a taxelor, în valoare de:

- 3 EUR/t, dacă portul de descărcare se află la Marea Mediterană,
- 2 EUR/t, dacă portul de descărcare se află în Danemarca, Estonia, Irlanda, Letonia, Lituania, Polonia, Finlanda, Suedia, Regatul Unit sau pe coasta atlantică a Peninsulei Iberice.

⁽²⁾ Importatorul poate beneficia de o reducere forfetară de 24 EUR/t atunci când sunt îndeplinite condițiile stabilite la articolul 2 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1249/96 al Comisiei.

ANEXA II

Elemente pentru calcularea taxelor prevăzute în anexa I

30.6.2009-14.7.2009

1. Valori medii pentru perioada de referință menționată la articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1249/96:

(EUR/t)

	Grâu comun ⁽¹⁾	Porumb	Grâu dur de calitate superioară	Grâu dur de calitate medie ⁽²⁾	Grâu dur de calitate inferioară ⁽³⁾	Orz
Bursa	Minnéapolis	Chicago	—	—	—	—
Cotația	175,68	94,79	—	—	—	—
Prețul FOB USA	—	—	189,62	179,62	159,62	83,82
Primă pentru Golf	—	16,16	—	—	—	—
Primă pentru Marile Lacuri	8,75	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Primă pozitivă încorporată de 14 EUR/t [articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1249/96].⁽²⁾ Primă negativă de 10 EUR/t [articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1249/96].⁽³⁾ Primă negativă de 30 EUR/t [articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1249/96].

2. Valori medii pentru perioada de referință menționată la articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1249/96:

Taxă de navlu: Golful Mexic-Rotterdam: 19,92 EUR/t

Taxă de navlu: Marile Lacuri-Rotterdam: 17,94 EUR/t

REGULAMENTUL (CE) NR. 624/2009 AL COMISIEI**din 15 iulie 2009****de interzicere a pescuitului de macrou în zonele VIIIc, IX și X și în apele CE din zona CECAF 34.1.1 de către navele care arborează pavilionul Spaniei**

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

Având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

Având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2371/2002 al Consiliului din 20 decembrie 2002 privind conservarea și exploatarea durabilă a resurselor piscicole în conformitate cu politica comună în domeniul pescuitului⁽¹⁾, în special articolul 26 alineatul (4),având în vedere Regulamentul (CEE) nr. 2847/93 al Consiliului din 12 octombrie 1993 de instituire a unui sistem de control aplicabil politicii comune din domeniul pescuitului⁽²⁾, în special articolul 21 alineatul (3),

Întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 43/2009 al Consiliului din 16 ianuarie 2009 de stabilire, pentru 2009, a posibilităților de pescuit și a condițiilor conexe pentru anumite stocuri de pește și grupe de stocuri de pește, aplicabile în apele comunitare și, pentru navele comunitare, în apele în care sunt necesare limitări ale capturilor⁽³⁾ stabilește cotele pentru 2009.
- (2) Conform informațiilor primite de Comisie, capturile din stocul menționat în anexa la prezentul regulament efectuate de nave care arborează pavilionul statului membru menționat în aceeași anexă sau care sunt înmatriculate în respectivul stat membru au epuizat cota alocată pentru 2009.

- (3) Prin urmare, este necesară interzicerea pescuitului din acest stoc, precum și a păstrării la bord, a transbordării și a debarcării peștelui din acest stoc,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

*Articolul 1***Epuizarea cotei**

Cota de pescuit alocată pentru 2009 statului membru menționat în anexa la prezentul regulament pentru stocul indicat în aceeași anexă se consideră epuizată de la data stabilită în respectiva anexă.

*Articolul 2***Interdicții**

Pescuitul din stocul menționat în anexa la prezentul regulament realizat de nave care arborează pavilionul statului membru menționat în aceeași anexă sau care sunt înmatriculate în respectivul stat membru se interzice începând de la data stabilită în anexă. După această dată, se interzic păstrarea la bord, transbordarea sau debarcarea peștelui din stocul respectiv capturat de către navele în cauză.

*Articolul 3***Intrarea în vigoare**Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 15 iulie 2009.

Pentru Comisie

Fokion FOTIADIS

Director general pentru afaceri maritime și pescuit⁽¹⁾ JO L 358, 31.12.2002, p. 59.⁽²⁾ JO L 261, 20.10.1993, p. 1.⁽³⁾ JO L 22, 26.1.2009, p. 1.

ANEXĂ

Nr.	3/T&Q
Stat membru	Spania
Stoc	MAC/8C3411
Specie	Macrou (<i>Scomber scombrus</i>)
Zonă	VIIIc, IX și X; apele CE din zona CECAF 34.1.1
Data	10.6.2009

REGULAMENTE INTERNE ȘI DE PROCEDURĂ

MODIFICĂRI ALE INSTRUCȚIUNILOR PRACTICE PENTRU PĂRȚI

TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

Având în vedere articolul 150 din Regulamentul de procedură;

Având în vedere Instrucțiunile practice pentru părți adoptate la 5 iulie 2007,

ADOPTĂ PREZENTELE MODIFICĂRI ALE INSTRUCȚIUNILOR PRACTICE PENTRU PĂRȚI:

Articolul 1

1. La punctul 9, după termenul inițial „Pe” se introduce sintagma „prima pagină a”, iar termenul „semnată” se înlocuiește cu termenul „parafată”.

2. La punctul 10, înaintea penultimei liniuțe, se adaugă o liniuță împreună cu textul următor:

„— 15 pagini pentru replică, precum și pentru duplică în recursuri și în cauzele de proprietate intelectuală;”.

3. Punctul 15 se completează cu fraza următoare:

„În plus, pentru a fi identificate cu ușurință, este preferabil să se dea un titlu fiecăruia dintre motivele invocate.”

4. Punctul 19 se completează cu fraza următoare:

„Acesta trebuie depus separat de înscrisurile anexate în susținerea acțiunii și trebuie de asemenea trimis prin poșta electronică sub forma unui simplu fișier electronic la adresa CFI.Registry@curia.europa.eu, indicându-se cauza la care se referă.”

5. La punctul 36, textul de la litera (e) se înlocuiește cu următorul text:

„(e) indicarea datei la care decizia Tribunalului Funcției Publice a fost primită de recurent; ”

6. Punctul 41 se completează cu fraza următoare:

„Acesta trebuie depus separat de înscrisurile anexate în susținerea recursului, și trebuie de asemenea trimis prin poșta electronică sub forma unui simplu fișier electronic la adresa CFI.Registry@curia.europa.eu, indicându-se cauza la care se referă.”

7. La punctul 44, textul de la litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) data la care partea a primit cererea de recurs;”

8. La punctul 51 litera (a), după termenul „anexei” se adaugă sintagma următoare „(a se indica memoriul la care se anexează înscrisurile prin utilizarea unei litere și a unui număr: de exemplu, anexa A.1, A.2, ... pentru anexele la cererea introductivă; B.1, B.2, ... pentru anexele la memoriul în apărare; C.1, C.2, ... pentru anexele la replică; D.1, D.2, ... pentru anexele la duplică)”, iar ultimul paragraf al punctului 51 se abrogă.

9. La punctul 52, sintagma „Paginile înscrisurilor anexate la un memoriu se numerotează” se înlocuiește cu sintagma „Înscrisurile anexate la un memoriu se paginează”, iar termenul „numerotare” se înlocuiește cu termenul „paginare”.

10. Punctul 73 se completează cu textul următor:

„O astfel de cerere de aplicare a tratamentului de confidențialitate nu poate fi depusă în versiune confidențială”.

11. La punctul 81, termenii „2-3 pagini” se înlocuiesc cu termenii „2 pagini”.

12. După punctul 83, se introduc titluri noi „L. Asupra cererilor de depunere a unei replici sau a unei duplici în cauzele de proprietate intelectuală” și „M. Asupra cererilor de audiere a pledoariilor în cauzele de proprietate intelectuală”. Titlul „L. Asupra cererilor de asistență judiciară” devine titlul „N. Asupra cererilor de asistență judiciară”.

Punctele 84-87 se înlocuiesc cu textul următor:

„L. Asupra cererilor de depunere a unei replici sau a unei duplici în cauzele de proprietate intelectuală

84. La cerere, formulată în termenul prevăzut de articolul 135 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, președintele poate, potrivit acestei dispoziții, să încuviințeze depunerea unui memoriu în replică sau a unui memoriu în duplică, dacă acesta este necesar pentru a da posibilitatea părții interesate să își apere punctul de vedere.

85. Cu excepția unor împrejurări deosebite, o astfel de cerere nu trebuie să depășească 2 pagini și trebuie să se limiteze la indicarea succintă a motivelor specifice pentru care, în opinia părții interesate, este necesară o replică sau o duplică. Cererea trebuie să fie comprehensibilă prin ea însăși, fără a fi necesar să se facă trimitere la memoriile principale.

M. Asupra cererilor de audiere a pledoariilor în cauzele de proprietate intelectuală

86. Tribunalul de Primă Instanță poate decide să se pronunțe asupra acțiunii fără parcurgerea fazei orale a procedurii, cu excepția cazului în care una dintre părți depune, în termenul prevăzut de articolul 135a din Regulamentul de procedură, o cerere prin care solicită să fie ascultate observațiile sale orale.

87. Cererea trebuie să indice motivele pentru care partea dorește să fie ascultată. Această motivare trebuie să rezulte dintr-o apreciere concretă a utilității unei ședințe de audiere a pledoariilor pentru partea respectivă și să indice elementele dosarului sau argumentele pe care această parte consideră necesar să le dezvolte sau să le combată mai amplu în cadrul ședinței. O motivare cu caracter general care se referă la importanța cauzei sau a chestiunilor deduse judecății nu este suficientă.”

Numerotarea punctelor ulterioare se adaptează în consecință.

13. La punctul 91, devenit punctul 95, trimiterea la punctul 85 se înlocuiește cu o trimitere la punctul 89.
14. La punctul 100, devenit punctul 104, după sintagma „10 minute” se introduce fraza „(în cauzele conexate, fiecare parte principală dispune de 15 minute pentru fiecare dintre cauze și fiecare intervenient dispune de 10 minute pentru fiecare dintre cauze)”.
15. La punctul 102, devenit punctul 106, la finalul primului paragraf se adaugă fraza următoare:

„Cu toate acestea, în cauzele de proprietate intelectuală, raportul de ședință este limitat la prezentarea motivelor și la un rezumat al argumentelor părților.”

Articolul 2

Prezentele modificări ale Instrucțiunilor practice pentru părți se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentele modificări intră în vigoare în ziua următoare publicării lor.

Întocmit la Luxemburg, la 16 iunie 2009

Grefier
E. COULON

Președinte
M. JAEGER

**MODIFICĂRI ALE REGULAMENTULUI DE PROCEDURĂ AL TRIBUNALULUI DE PRIMĂ
INSTANȚĂ AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE**

TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ AL COMUNITĂȚILOR
EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în
special articolul 224 al cincilea paragraf,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene a
Energiei Atomice, în special articolul 140 al cincilea paragraf,

având în vedere articolul 63 din Protocolul privind Statutul
Curții de Justiție,

având în vedere acordul Curții de Justiție,

având în vedere aprobarea Consiliului din 15 iunie 2009,

ADOPTĂ URMĂTOARELE MODIFICĂRI ALE REGULAMENTULUI SĂU
DE PROCEDURĂ:

Articolul 1

Regulamentul de procedură al Tribunalului de Primă Instanță al
Comunităților Europene din 2 mai 1991 (JO L 136, 30 mai
1991, p. 1, cu rectificare în JO L 317, 19 noiembrie 1991,
p. 34, ediție specială, 01/vol. 10, p. 3), modificat la
15 septembrie 1994 (JO L 249, 24 septembrie 1994, p. 17),
la 17 februarie 1995 (JO L 44, 28 februarie 1995, p. 64), la
6 iulie 1995 (JO L 172, 22 iulie 1995, p. 3), la 12 martie 1997
(JO L 103, 19 aprilie 1997, p. 6, cu rectificare în JO L 351, 23
decembrie 1997, p. 72), la 17 mai 1999 (JO L 135, 29 mai
1999, p. 92), la 6 decembrie 2000 (JO L 322, 19 decembrie
2000, p. 4), la 21 mai 2003 (JO L 147, 14 iunie 2003, p. 22),
la 19 aprilie 2004 (JO L 132, 29 aprilie 2004, p. 3), la
21 aprilie 2004 (JO L 127, 29 aprilie 2004, p. 108), la
12 octombrie 2005 (JO L 298, 15 noiembrie 2005, p. 1), la
18 decembrie 2006 (JO L 386, 29 decembrie 2006, p. 45), la
12 iunie 2008 (JO L 179, 8 iulie 2008, p. 12), la 14 ianuarie
2009 (JO L 24, 28 ianuarie 2009, p. 9) și la 16 februarie 2009
(JO L 60, 4 martie 2009, p. 3), se modifică după cum urmează:

1. După articolul 121, se introduce textul următor:

„CAPITOLUL IVa:

**DECIZIILE TRIBUNALULUI PRONUNȚATE DUPĂ
REEXAMINAREA CU TRIMITERE SPRE REJUDECARE***Articolul 121a*

În cazul în care Curtea reexaminează o hotărâre sau o
ordonanță a Tribunalului și decide să trimită cauza acestuia

din urmă spre rejudecare, Tribunalul este sesizat prin
hotărârea de trimitere.

Articolul 121b

1. În cazul în care Curtea trimite spre rejudecare o cauză
care a fost judecată inițial de o cameră, președintele Tribu-
nalului poate repartiza cauza unei alte camere compuse din
aceiași număr de judecători.

2. În cazul în care Curtea trimite spre rejudecare o cauză
care a fost judecată inițial de Tribunal întrunit în ședință
plenară sau în Marea Cameră, cauza este repartizată
completului care a pronunțat decizia respectivă.

3. În cazurile prevăzute de alineatele (1) și (2),
articolul 13 alineatul (2), articolul 14 alineatul (1) și
articolul 51 alineatul (1) se aplică în mod corespunzător.

Articolul 121c

1. În termen de o lună de la comunicarea hotărârii Curții,
părțile din cadrul procedurii aflate pe rolul Tribunalului pot
depune observații cu privire la concluziile care trebuie să fie
desprinse din această hotărâre pentru soluționarea litigiului.
Acest termen nu poate fi prelungit.

2. Tribunalul poate să solicite părților din procedura aflată
pe rolul acestuia să depună memoriile, în cadrul măsurilor de
organizare a procedurii, și să decidă să le asculte în cadrul
unei proceduri orale.

Articolul 121d

Tribunalul se pronunță asupra cheltuielilor de judecată
privitoare la procedura desfășurată în fața acestuia după
reexaminare.”

2. La articolul 134 alineatul (1), fraza se completează adăugând
după cuvântul „Tribunalului” ceea ce urmează: „prin
formularea unui răspuns la cerere cu respectarea condițiilor
de formă și a termenelor prevăzute în acest sens.”

Noul text:

„Articolul 134

1. Părțile din cadrul procedurii care s-a aflat pe rolul camerei de recurs, altele decât reclamantul, pot participa în calitate de intervenienți la procedura aflată pe rolul Tribunalului prin formularea unui răspuns la cerere cu respectarea condițiilor de formă și a termenelor prevăzute în acest sens.”
3. La articolul 135 alineatul (1), cuvintele „intervenienții menționați de articolul 134 alineatul (1) pot depune” se elimină și se înlocuiesc cu cuvintele „părțile din cadrul procedurii care s-a aflat pe rolul camerei de recurs, altele decât reclamantul, depun”.

Noul text:

„Articolul 135

1. Oficiul și părțile din cadrul procedurii care s-a aflat pe rolul camerei de recurs, altele decât reclamantul, depun

memorii în răspuns în termen de două luni de la comunicarea cererii.

Articolul 46 se aplică în mod corespunzător memoriilor în răspuns.”

Articolul 2

Prezentele modificări ale Regulamentului de procedură, autentice în limbile prevăzute de articolul 35 alineatul (1) din regulament, se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și intră în vigoare în prima zi a celei de a doua luni de la data publicării lor.

Adoptat la Luxemburg, 7 iulie 2009.

Grefier
E. COULON

Președintele
M. JAEGER

II

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare nu este obligatorie)

DECIZII

CONSILIU

DECIZIA CONSILIULUI

din 5 martie 2009

de aprobare a modificărilor la Convenția privind viitoarea cooperare multilaterală pentru pescuit în Atlanticul de Nord-Est pentru a permite stabilirea unei proceduri de soluționare a litigiilor, extinderea domeniului de aplicare a convenției și o reexaminare a obiectivelor acesteia

(2009/550/CE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

primirii notificării de aprobare scrise din partea a trei părți din totalul părților contractante.

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 37, coroborat cu articolul 300 alineatul (2) și cu articolul 300 alineatul (3) primul paragraf,

(4) Părțile contractante la Convenție au adoptat, cu ocazia celei de a 23-a reuniuni anuale a Comisiei pentru pescuit în Atlanticul de Nord-Est (NEAFC) din noiembrie 2004, o modificare a convenției care permite NEAFC să adopte recomandări privind stabilirea procedurilor de soluționare a litigiilor care apar în legătură cu convenția.

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,

(5) Printr-un vot prin corespondență, la 11 august 2006, părțile contractante la convenție au adoptat o modificare prin care a fost extins domeniul de aplicare a convenției pentru a include speciile sedentare și au fost extinse obiectivele convenției. De asemenea, convenția a fost modificată pentru a include evoluțiile înregistrate de alte foruri internaționale pentru gestionarea pescuitului care au repercusiuni asupra zonei Convenției NEAFC, introducându-se totodată anumite definiții noi.

întrucât:

(1) Convenția privind viitoarea cooperare multilaterală pentru pescuit în Atlanticul de Nord-Est (denumită în continuare „convenția”) a fost semnată la Londra la 18 noiembrie 1980 și a intrat în vigoare la 17 martie 1982.

(2) Comunitatea a aderat la convenție la 13 iulie 1981 ⁽²⁾.

(6) Speciile sedentare sunt vizate sau afectate de pescuit și, prin urmare, se impune introducerea acestora în domeniul de aplicare al convenției.

(3) În conformitate cu articolul 19 alineatul (2) din convenție, orice modificări la convenție se adoptă cu o majoritate de trei părți din totalul părților contractante. În conformitate cu articolul 19 alineatul (3) din convenție, orice modificare produce efecte în termen de 120 de zile de la data notificării, de către depozitar, a

(7) Convenția prevede că NEAFC își exercită funcțiile în scopul conservării și utilizării optime a resurselor halieutice. În plus față de aceste obiective, este semnificativ să se sublinieze importanța gestionării pe termen lung, precum și faptul că gestionarea resurselor halieutice ar trebui să genereze beneficii durabile pe plan economic, ecologic și social. Prin urmare, se impune ca aceste elemente să fie incluse printre obiectivele convenției.

⁽¹⁾ Aviz din 19 februarie 2009 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ JO L 227, 12.8.1981, p. 21.

- (8) În conformitate cu prevederile convenției, NEAFC își exercită funcțiile ținând seama de cele mai bune dovezi științifice aflate la dispoziția sa. De asemenea, în realizarea obiectivelor este important să se țină seama de principiul precauției, de abordarea ecosistemică și de necesitatea de a conserva diversitatea biologică marină. Prin urmare, se impune ca NEAFC, în exercitarea funcțiilor sale, să țină seama de elementele menționate anterior.
- (9) Stabilirea unei proceduri de soluționare a litigiilor în cadrul convenției ar trebui să ofere posibilitatea unei soluționări rapide a litigiilor, ceea ce ar fi în interesul Comunității.
- (10) Mai mult, o astfel de procedură ar contribui la consolidarea și modernizarea organizațiilor regionale de gestionare a pescuitului, în special NEAFC, asigurând astfel viabilitatea pe termen lung a pescuitului în Atlanticul de Nord-Est.
- (11) Având în vedere posibilitățile de pescuit de care beneficiază Comunitatea în temeiul convenției, este în interesul Comunității să aprobe modificările propuse,

DECIDE:

Articolul 1

Prin prezenta, se aprobă, în numele Comunității Europene, modificările la convenție.

Textul modificărilor la convenție se atașează prezentei decizii.

Articolul 2

Președintele Consiliului este autorizat să numească persoana sau persoanele împuternicite să notifice aprobarea Comunității guvernului depozitar, în conformitate cu articolul 19 alineatul (3) din convenție ⁽¹⁾.

Adoptată la Bruxelles, 5 martie 2009.

Pentru Consiliu

Președintele

M. ŘÍMAN

⁽¹⁾ Data intrării în vigoare a modificărilor se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* de către Secretariatul General al Consiliului.

ANEXĂ

Convenția privind viitoarea cooperare multilaterală pentru pescuit în Atlanticul de Nord-Est se modifică după cum urmează:

1. În preambul, se introduce un al doilea considerent nou, cu următorul text:

„RECUNOSCÂND dispozițiile pertinente ale Convenției Organizației Națiunilor Unite privind dreptul mării din 10 decembrie 1982, ale Acordului din 1995 de punere în aplicare a dispozițiilor Convenției Organizației Națiunilor Unite privind dreptul mării din 10 decembrie 1982 referitoare la conservarea și gestionarea stocurilor transzonale de pești și a stocurilor de pești mari migratori și ale Acordului din 1993 de promovare a respectării măsurilor internaționale de conservare și gestionare de către vasele de pescuit în marea liberă și ținând seama de Codul de conduită pentru un pescuit responsabil adoptat cu ocazia celei de a 28-a sesiuni a Conferinței Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură din octombrie 1995,”.

2. În preambul, al treilea considerent se înlocuiește cu următorul text:

„DORIND să promoveze conservarea pe termen lung și utilizarea optimă a resurselor halieutice din zona Atlanticului de Nord-Est, protejând astfel ecosistemele marine în care se găsesc resursele, și să încurajeze cooperarea și consultarea la nivel internațional în ceea ce privește aceste resurse,”.

3. Articolul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 1

În scopul prezentei convenții se aplică următoarele definiții:

1. «zona convenției» înseamnă zonele:

(a) din regiunile oceanelor Atlantic și Arctic și ale mărilor care țin de acestea situate la nord de 36° latitudine nordică și între 42° longitudine vestică și 51° longitudine estică, însă excluzând:

— Marea Baltică și strâmtorile Belts situate la sud și la est de liniile trasate de la Capul Hasenore la Punctul Gniben, de la Korshage la Spodsbierg și de la Capul Gilbjerg la Kullen; și

— Marea Mediterană și mările care țin de aceasta până la punctul de intersecție a paralelei de 36° latitudine cu meridianul de 5°36' longitudine vestică;

(b) din partea Oceanului Atlantic aflată la nord de 59° latitudine nordică și între 44° longitudine vestică și 42° longitudine vestică.

2. «resurse halieutice» înseamnă resurse de pește, moluște, crustacee, inclusiv specii sedentare, cu excepția, în măsura în care fac obiectul altor acorduri internaționale, a peștilor mari migratori menționați în lista din anexa I la Convenția Organizației Națiunilor Unite privind dreptul mării din 10 decembrie 1982, precum și a stocurilor anadrome;

3. «resurse marine vii» înseamnă toate componentele vii ale ecosistemelor marine;

4. «diversitate biologică marină» înseamnă varietatea organismelor marine vii și complexele ecologice din care acestea fac parte; aceasta cuprinde diversitatea din cadrul speciilor, dintre specii și a ecosistemelor.”

4. Articolul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 2

Obiectivul prezentei convenții este de a asigura conservarea pe termen lung și utilizarea optimă a resurselor halieutice în zona convenției, generând beneficii durabile pe plan economic, ecologic și social.”

5. Articolul 4 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 4

(1) Comisia își exercită funcțiile în vederea realizării obiectivului prevăzut la articolul 2.

- (2) Atunci când formulează recomandări în conformitate cu articolul 5 sau 6 din prezenta convenție, Comisia:
- (a) garantează că recomandările respective se bazează pe cele mai bune dovezi științifice disponibile;
 - (b) aplică principiul precauției;
 - (c) ține seama în mod corespunzător de impactul pescuitului asupra altor specii și ecosisteme marine, adoptând, dacă este cazul, măsuri de conservare și gestionare menite să acorde atenția cuvenită necesității de a reduce la minimum impactul asupra resurselor marine vii și ecosistemelor marine; și
 - (d) ține seama în mod corespunzător de necesitatea de a conserva diversitatea biologică marină.
- (3) Comisia servește drept forum de consultare și schimb de informații cu privire la starea resurselor halieutice din zona convenției și la politicile de gestionare, inclusiv cu privire la analiza efectului global al acestor politici asupra resurselor halieutice și, după caz, asupra altor resurse marine vii și ecosisteme marine.”
6. La articolele 5, 6, 8, 9, 12, 13, 15, 18 și 20, cuvintele „jurisdicție de pescuit” se înlocuiesc cu „jurisdicție”.
7. După articolul 18 se introduce un articol cu următorul text:

„Articolul 18a

Comisia formulează recomandări cu privire la stabilirea procedurilor de soluționare a litigiilor născute în temeiul prezentei convenții.”

COMISIE

DECIZIA COMISIEI

din 13 iulie 2009

de fixare a valorii maxime a ajutorului acordat pentru depozitarea privată a uleiului de măsline în cadrul procedurii de licitație deschise prin Regulamentul (CE) nr. 542/2009

[notificată cu numărul C(2009) 5715]

(Numai textele în limbile franceză, greacă, italiană, portugheză și spaniolă sunt autentice)

(2009/551/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) ⁽¹⁾, în special articolul 43 litera (d) coroborat cu articolul 4,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 542/2009 al Comisiei din 23 iunie 2009 de deschidere a procedurii de licitație pentru ajutorul acordat depozitării private a uleiului de măsline ⁽²⁾ prevede două subperioade de licitație.
- (2) În conformitate cu articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 826/2008 al Comisiei din 20 august 2008 de stabilire a normelor comune de acordare a ajutorului pentru depozitarea privată a anumitor produse agricole, ⁽³⁾ Comisia decide, pe baza ofertelor notificate de statele membre, să fixeze sau să nu fixeze o valoare maximă a ajutorului.
- (3) Pe baza ofertelor depuse ca răspuns la prima invitație parțială la licitație, este necesar să se fixeze o valoare maximă a ajutorului pentru depozitarea privată a

uleiului de măsline pentru subperioada de licitație care se încheie la 6 iulie 2009.

- (4) Măsurile prevăzute de prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului de gestionare a organizării comune a piețelor agricole,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Pentru subperioada de licitație care se încheie la 6 iulie 2009 în cadrul procedurii de licitație deschise prin Regulamentul (CE) nr. 542/2009, valoarea maximă a ajutorului pentru uleiul de măsline este stabilită în anexa la prezenta decizie.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează Republicii Elene, Regatului Spaniei, Republicii Franceze, Republicii Italiene și Republicii Portugheze.

Adoptată la Bruxelles, 13 iulie 2009.

Pentru Comisie
Mariann FISCHER BOEL
Membru al Comisiei

⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.

⁽²⁾ JO L 161, 24.6.2009, p. 3.

⁽³⁾ JO L 223, 21.8.2008, p. 3.

ANEXĂ

(EUR/tonă/zi)

Produsul	Valoarea maximă a ajutorului
Ulei de măsline extra virgin	1,3
Ulei de măsline virgin	1,3

IV

(Alte acte)

SPAȚIUL ECONOMIC EUROPEAN

COMITETUL MIXT AL SEE

DECIZIA NR. 313/06/COL A AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE A AELS

din 25 octombrie 2006

de modificare pentru a cincizeci și noua oară a normelor de procedură și de fond în domeniul ajutorului de stat prin introducerea unui nou capitol, 10.B – Ajutorul de stat pentru promovarea investițiilor cu capital de risc în întreprinderi mici și mijlocii

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE A AELS ⁽¹⁾,

reamintind normele de procedură și de fond în domeniul ajutorului de stat ⁽⁴⁾ adoptate la 19 ianuarie 1994 de Autoritate ⁽⁵⁾,

având în vedere Acordul privind Spațiul Economic European ⁽²⁾, în special articolele 61-63 și Protocolul 26,

întrucât, la 19 iulie 2006, Comisia Comunităților Europene (denumită în continuare „Comisia”) a adoptat Orientările comunitare privind ajutorul de stat pentru promovarea investițiilor cu capital de risc în întreprinderile mici și mijlocii ⁽⁶⁾,

având în vedere Acordul între statele AELS privind instituirea unei Autorități de Supraveghere și a unei Curți de Justiție ⁽³⁾, în special articolul 24 și articolul 5 alineatul (2) litera (b),

întrucât prezenta comunicare are relevanță și pentru Spațiul Economic European,

având în vedere articolul 1 din partea I a Protocolului 3 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție,

întrucât este necesar să se asigure aplicarea uniformă a normelor SEE privind ajutorul de stat în întregul Spațiu Economic European,

întrucât, în conformitate cu articolul 24 din Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție, Autoritatea pune în aplicare dispozițiile Acordului SEE privind ajutorul de stat,

întrucât, în conformitate cu punctul II din titlul „GENERAL” de la sfârșitul anexei XV la Acordul SEE, Autoritatea urmează să adopte, după consultarea Comisiei Europene, acte care să corespundă celor adoptate de Comisia Europeană,

întrucât, în conformitate cu articolul 5 alineatul (2) litera (b) din Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție, Autoritatea emite notificări sau orientări cu privire la chestiunile abordate în Acordul SEE, în cazul în care acest acord sau Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție prevede în mod expres aceasta sau în cazul în care Autoritatea consideră acest lucru ca fiind necesar,

⁽⁴⁾ Denumite în continuare „Orientări privind ajutorul de stat”.

⁽¹⁾ Denumită în continuare „Autoritatea”.

⁽²⁾ Denumit în continuare „Acordul SEE”.

⁽³⁾ Denumit în continuare „Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție”.

⁽⁵⁾ Orientări privind aplicarea și interpretarea articolelor 61 și 62 din Acordul SEE și a articolului 1 din Protocolul 3 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție, adoptate și emise de Autoritatea de Supraveghere a AELS la 19 ianuarie 1994, publicate în JO L 231, 3.9.1994 și în suplimentul SEE nr. 32, 3.9.1994. Orientările au fost modificate ultima dată la 19 aprilie 2006. Denumite în continuare „Orientări privind ajutorul de stat”.

⁽⁶⁾ JO C 194, 18.8.2006, p. 2.

după consultarea Comisiei Europene,

reamintind faptul că Autoritatea a consultat statele AELS cu privire la subiect prin scrisorile către Islanda, Liechtenstein și Norvegia date la 10 octombrie 2006,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Orientările privind ajutorul de stat sunt modificate prin introducerea unui nou capitol, 10.B, privind ajutorul de stat pentru promovarea investițiilor cu capital de risc în întreprinderile mici și mijlocii. Noul capitol este inclus în anexa la prezenta decizie.

Articolul 2

Statele AELS sunt informate prin intermediul unei scrisori, care include o copie a prezentei decizii, inclusiv a anexei. Statelor AELS li se cere să își notifice acordul în termen de două luni privind măsurile adecvate propuse, astfel cum au fost prevăzute în scrisoare (a se vedea punctele 83-85 din orientări).

Articolul 3

Comisia este informată, în conformitate cu litera (d) din Protocolul 27 la Acordul SEE, prin intermediul unei copii a prezentei decizii și a anexei.

Articolul 4

Decizia, inclusiv anexa, este publicată în secțiunea SEE și în suplimentul SEE ale *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 5

Numai textul în limba engleză al prezentei decizii este autentic.

Adoptată la Bruxelles, 25 octombrie 2006.

Pentru Autoritatea de Supraveghere a AELS

Bjørn T. GRYDELAND
Președinte

Kristján A. STEFÁNSSON
Membru al Colegiului

ANEXĂ

„10B. AJUTORUL DE STAT PENTRU PROMOVAREA INVESTIȚIILOR CU CAPITAL DE RISC ÎN ÎNTRINDERILE MICI ȘI MIJLOCII**10B.1. INTRODUCERE****10B.1.1. CAPITALUL DE RISC CA OBIECTIV AL SEE**

- (1) Capitalul de risc este legat de finanțarea din capital propriu a întreprinderilor cu un potențial ridicat de dezvoltare observat pe parcursul stadiilor de dezvoltare timpurie a acestora. Cererea de capital de risc vine de obicei din partea întreprinderilor cu potențial de dezvoltare care nu au acces suficient la piețele de capital, în timp ce oferta de capital de risc vine din partea investitorilor pregătiți să își asume riscuri mari în schimbul unei potențiale rentabilități peste medie a capitalului propriu investit.
- (2) La 19 iulie 2006, Comisia Comunităților Europene (denumită în continuare «Comisia») a emis Orientări comunitare privind ajutorul de stat pentru promovarea investițiilor cu capital de risc în întreprinderile mici și mijlocii ⁽¹⁾.
- (3) Baza și istoricul noilor orientări ale Comisiei privind capitalul de risc constau în recunoașterea nivelului insuficient de capital de risc disponibil pentru afacerile aflate în faza de lansare, inovatoare și tinere. «Planul de acțiune pentru ajutorul de stat – ajutor de stat mai puțin și mai bine direcționat: Foaie de parcurs pentru reforma privind ajutorul de stat 2005-2009» ⁽²⁾ («Planul de acțiune pentru ajutorul de stat») a fost publicat de Comisie în iunie 2005. Planul de acțiune în domeniul ajutorului de stat a evidențiat importanța îmbunătățirii climatului de afaceri și a facilitării lansării rapide de noi întreprinderi. În acest context, Planul de acțiune pentru ajutorul de stat a anunțat revizuirea Comunicării privind ajutorul de stat și capitalul de risc ⁽³⁾ pentru a soluționa eșecurile pieței care afectează furnizarea de capital de risc întreprinderilor aflate în faza de lansare, precum și întreprinderilor mici și mijlocii tinere, inovatoare («IMM-uri»), în special prin creșterea flexibilității normelor incluse în Comunicarea privind ajutorul de stat și capitalul de risc.
- (4) Cu toate că rolul principal al pieței este de a furniza capital de risc suficient în SEE, există o «diferență de capital propriu» pe piața capitalului de risc, o imperfecțiune permanentă a pieței de capital care împiedică oferta să întâlnească cererea la un preț acceptabil pentru ambele părți, ceea ce afectează în mod negativ IMM-urile europene. Diferența privește în principal întreprinderile inovatoare de înaltă tehnologie și majoritatea întreprinderilor tinere cu potențial ridicat de dezvoltare. Totuși, poate fi afectată și o gamă largă de întreprinderi cu ani de activitate diferiți și din sectoare diferite cu potențial de dezvoltare mai redus, care nu pot găsi finanțare pentru proiectele lor de extindere fără capital de risc din exterior.
- (5) Existența unei diferențe de capital propriu poate justifica acordarea de ajutor de stat în anumite condiții limitate. Dacă este direcționat în mod adecvat, ajutorul de stat în sprijinul furnizării de capital de risc poate constitui un mijloc eficient de atenuare a eșecurilor identificate pe piață în domeniul menționat și de rentabilitate a capitalului privat.
- (6) Prezentele orientări înlocuiesc capitolul 10A ⁽⁴⁾, Ajutorul de stat și capitalul de risc, din Orientările Autorității privind ajutorul de stat, stabilind condițiile în care ajutorul de stat care sprijină investițiile cu capital de risc poate fi considerat compatibil cu Acordul SEE. Orientările oferă explicații privind condițiile în care se acordă ajutorul de stat în conformitate cu articolul 61 alineatul (1) din Acordul SEE și criteriile pe care le va aplica Autoritatea în evaluarea compatibilității măsurilor cu privire la capitalul de risc în conformitate cu articolul 61 alineatul (3) din Acordul SEE.

10B.1.2. EXPERIENȚA ÎN DOMENIUL AJUTORULUI DE STAT PENTRU CAPITALUL DE RISC

- (7) Prezentele orientări au la bază Orientările comunitare privind ajutorul de stat pentru promovarea investițiilor cu capital de risc în întreprinderile mici și mijlocii, care au fost elaborate în lumina experienței câștigate din aplicarea Comunicării privind ajutorul de stat și capitalul de risc, corespunzătoare Orientărilor Autorității privind ajutorul de stat și capitalul de risc ⁽⁵⁾. Au fost de asemenea luate în considerare comentariile primite de Comisie în cadrul consultărilor publice dintre statele SEE și acționari cu privire la revizuirea Comunicării privind ajutorul de stat și capitalul de risc, la Planul de acțiune pentru ajutorul de stat și la Comunicarea privind ajutorul de stat pentru inovare ⁽⁶⁾. Experiența Comisiei și comentariile primite în cadrul consultărilor au demonstrat că respectiva Comunicare privind ajutorul de stat și capitalul de risc funcționează în general bine în practică, dar a reieșit și nevoia de a crește flexibilitatea în aplicarea normelor și de a adapta normele astfel încât să reflecte situația schimbată la nivelul pieței capitalului de risc. În plus, experiența a demonstrat că nu a fost întotdeauna posibilă îndeplinirea condițiilor stabilite în Comunicarea privind ajutorul de stat și capitalul de risc pentru unele tipuri de investiții cu capital de risc din anumite domenii și, în consecință, capitalul de risc nu a putut fi susținut în mod adecvat în aceste cazuri cu ajutorul de stat. În plus, experiența a demonstrat și o profitabilitate generală scăzută a fondurilor de capital de risc asistate. Autoritatea este de acord cu punctele de vedere menționate mai sus.

⁽¹⁾ JO C 194, 18.8.2006, p. 2.

⁽²⁾ COM(2005) 107 final – SEC(2005) 795.

⁽³⁾ JO C 235, 21.8.2001, p. 3.

⁽⁴⁾ În ceea ce privește capitolul 10A și aplicarea sa la ajutorul ilegal, a se consulta punctul 82 din prezentul capitol.

⁽⁵⁾ Capitolul 10A din Orientările Autorității privind ajutorul de stat.

⁽⁶⁾ COM(2005) 436 final.

- (8) Pentru a remedia aceste probleme, prezentele orientări adoptă o abordare mai flexibilă în anumite situații pentru a permite statelor AELS să își direcționeze mai bine măsurile privind capitalul de risc în funcție de eșecul pieței. De asemenea, acestea stabilesc o abordare economică rafinată pentru evaluarea compatibilității dintre măsurile pentru capitalul de risc și Acordul SEE. În cadrul Orientărilor Autorității privind ajutorul de stat și capitalul de risc, evaluarea compatibilității dintre scheme s-a bazat deja pe o analiză economică relativ sofisticată, care se concentrează pe dimensiunea eșecului pieței respective și pe direcționarea măsurii. Astfel, Orientările Autorității privind ajutorul de stat și capitalul de risc au reflectat deja punctul cheie al unei abordări economice rafinate. Cu toate acestea, a mai fost necesară o ajustare în ceea ce privește unele criterii pentru a se asigura că măsurile vizează mai clar eșecul pieței respective. În special, noile orientări conțin elemente pentru a se asigura că deciziile privind investițiile profesionale în scopul obținerii profiturilor sunt consolidate pentru a încuraja în continuare investitorii privați să investească împreună cu statul. În final, s-au depus eforturi pentru a oferi claritate acolo unde experiența în cazul Comunicării Comisiei privind ajutorul de stat și capitalul de risc și al Orientărilor Autorității privind ajutorul de stat și capitalul de risc a demonstrat că acest lucru era necesar.

10B.1.3. TESTUL DE ECHILIBRARE PENTRU AJUTORUL DE STAT CARE SPRIJINĂ INVESTIȚIILE CU CAPITAL DE RISC

10B.1.3.1. *Planul de acțiune în domeniul ajutorului de stat și testul de echilibrare*

- (9) În cadrul Planului de acțiune privind ajutorul de stat, Comisia a subliniat importanța consolidării unei abordări economice a analizei ajutorului de stat. Aceasta este transpusă printr-o echilibrare a posibilelor efecte pozitive ale măsurii în atingerea unui obiectiv de interes comun față de posibilele efecte negative ale acesteia în ceea ce privește denaturarea concurenței și a schimburilor comerciale. Testul de echilibrare, astfel cum apare în Planul de acțiune în domeniul ajutorului de stat, este alcătuit din trei pași, din care primii doi se referă la efectele pozitive, iar cel de al treilea, la efectele negative și la echilibrul obținut:

1. Vizează măsura de ajutor un obiectiv bine definit de interes comun, cum ar fi creșterea economică, ocuparea forței de muncă, coeziunea și mediul înconjurător?
2. Este ajutorul suficient de bine proiectat astfel încât să realizeze obiectivul de interes comun, cu alte cuvinte, ajutorul propus se adresează eșecului pieței sau altui obiectiv?
 - (i) Este ajutorul de stat un instrument corespunzător de politică?
 - (ii) Există un efect de stimulare, adică schimbă ajutorul comportamentul întreprinderilor și/sau al investitorilor?
 - (iii) Este măsura de ajutor proporțională, adică se poate obține aceeași schimbare de comportament cu mai puțin ajutor?
3. Sunt limitate denaturările concurenței și efectul asupra schimburilor, astfel încât echilibrul general să fie pozitiv?

Testul de echilibrare este la fel de relevant pentru crearea normelor privind ajutorul de stat și pentru evaluarea cauzelor care intră sub incidența acestora.

10B.1.3.2. *Eșecurile pieței*

- (10) Pe baza experienței câștigate din aplicarea dispozițiilor privind ajutorul de stat și capitalul de risc, Autoritatea consideră că nu există niciun risc general de eșec al pieței de capital în SEE. Cu toate acestea, Autoritatea acceptă că există diferențe de piață pentru unele tipuri de investiții în anumite stadii de dezvoltare a întreprinderilor. Aceste diferențe rezultă dintr-o potrivire imperfectă a ofertei cu cererea de capital de risc și se poate descrie în general ca fiind o diferență de capital propriu.
- (11) Furnizarea de finanțare de capital propriu, în special pentru afacerile mai mici, prezintă numeroase provocări atât pentru investitor, cât și pentru întreprinderea în care se investește. În ceea ce privește oferta, investitorul trebuie să facă o analiză atentă nu numai a oricărei garanții colaterale oferite (ca în cazul unui creditor), ci și a întregii strategii de afacere pentru a estima posibilitățile de a obține un profit din investiție și riscurile asociate acesteia. De asemenea, investitorul trebuie să poată monitoriza punerea corectă în aplicarea strategiei de afacere de către directorii întreprinderii. În cele din urmă, acesta trebuie să planifice și să execute o strategie de retragere, pentru a genera o rentabilitate adaptată la risc a investiției din vânzarea cotei sale de capital propriu la societatea comercială în care se face investiția.
- (12) În ceea ce privește cererea, întreprinderea trebuie să înțeleagă beneficiile și riscurile asociate cu investiția de capital extern pentru a continua acțiunea și a întocmi planuri solide de afaceri în scopul asigurării resurselor și orientării necesare. Din cauza diferenței de capital intern sau colateral necesar la obținerea finanțării pentru plata datoriilor și/sau a unui istoric solid al creditului, întreprinderea se poate confrunta cu constrângeri de finanțare foarte mari. În plus, aceasta trebuie să împartă controlul cu un investitor extern, care de obicei are influență asupra deciziilor întreprinderii, pe lângă o parte din capitalul propriu.

- (13) Prin urmare, potrivirea ofertei cu cererea de capital de risc poate fi inefficientă, astfel încât nivelul de capital de risc furnizat pe piață să fie prea restrâns, iar întreprinderile să nu obțină finanțare în ciuda faptului că au un model de afacere valoros și perspective de dezvoltare. Autoritatea consideră că principala sursă a eșecului pieței, relevantă pentru piețele de capital de risc, care afectează în special accesul la capital al IMM-urilor și al întreprinderilor aflate în stadii incipiente de dezvoltare și care pot justifica intervenția publică, are legătură cu informațiile imperfecte sau asimetrice.

Informațiile imperfecte sau asimetrice pot avea drept rezultat, în special:

- (a) Costurile legate de tranzacții și agenție: potențialii investitori se confruntă cu mai multe dificultăți în strângerea de informații fiabile cu privire la perspectivele de afacere ale unei IMM sau ale unei noi întreprinderi și, prin urmare, în monitorizarea și sprijinirea dezvoltării întreprinderii. Este cazul, mai ales al proiectelor extrem de inovatoare sau al celor extrem de riscante. În plus, micile afaceri sunt mai puțin atrăgătoare pentru fondurile de investiții datorită costurilor relativ ridicate pentru evaluarea investițiilor și altor costuri de tranzacție.
- (b) Aversiunea față de riscuri: investitorii pot deveni mai reticenți în furnizarea de capital de risc către IMM-uri pe măsură ce furnizarea de capital de risc este supusă informațiilor imperfecte sau asimetrice. Cu alte cuvinte, informațiile imperfecte sau asimetrice tind să accentueze aversiunea față de riscuri.

10B.1.3.3. *Caracterul adecvat al instrumentului*

- (14) Autoritatea consideră că ajutorul de stat pentru măsurile privind capitalul de risc poate constitui un instrument adecvat în limitele și condițiile stabilite în prezentele orientări. Cu toate acestea, trebuie reținut că furnizarea de capital de risc este în mod esențial o activitate comercială care implică decizii comerciale. În acest context, măsurile structurale mai generale care nu reprezintă ajutor de stat pot, de asemenea, să contribuie la creșterea furnizării de capital de risc, cum ar fi promovarea unei culturi antreprenoriale, introducerea unei impozitări mai neutre a diferitelor forme de finanțare a IMM-urilor (de exemplu, capital propriu nou, profituri și datorii reținute), favorizarea integrării pe piață și reducerea constrângerilor de reglementare, incluzând limitările asupra investițiilor din partea unor tipuri de instituții financiare (de exemplu, fondurile de pensie) și procedurile administrative pentru înființarea de întreprinderi.

10B.1.3.4. *Efectul și nevoia de stimulare*

- (15) Ajutorul de stat pentru capitalul de risc trebuie să aibă drept rezultat o creștere netă a disponibilității capitalului de risc pentru IMM-uri, în special prin sprijinirea investițiilor de către investitorii privați. Riscul de «greutate proprie» sau lipsa efectului de stimulare înseamnă că unele întreprinderi finanțate prin măsuri susținute public ar fi obținut finanțare la aceleași termene, chiar și în absența ajutorului de stat (retragerea creditului). Există dovezi ale acestui fapt, deși ele sunt în mod inevitabil anecdotice. În aceste condiții, resursele publice sunt inefficiente.
- (16) Autoritatea consideră că ajutorul sub forma capitalului de risc care îndeplinește condițiile stabilite în prezentele orientări asigură prezența unui efect de stimulare. Nevoia de a oferi stimulări depinde de dimensiunea eșecului pieței în legătură cu diferitele tipuri de măsuri și beneficiari. Prin urmare, diferite criterii sunt exprimate sub forma dimensiunii tranșelor de investiții per întreprindere țintă, grad de implicare a investitorilor privați și luarea în considerare în special a dimensiunii întreprinderii și a stadiului afacerii finanțate.

10B.1.3.5. *Proportionalitatea ajutorului*

- (17) Nevoia de a oferi stimulări depinde de dimensiunea eșecului pieței în legătură cu diferite tipuri de măsuri, beneficiari și stadiul de dezvoltare al IMM-urilor. O măsură pentru capitalul de risc este bine proiectată în cazul în care ajutorul este necesar în toate elementele sale pentru a crea stimulările cu scopul de a furniza capital propriu IMM-urilor în stadiile de proiect, de lansare și incipiente. Ajutorul de stat este inefficient dacă depășește ceea ce este necesar pentru a stimula o mai mare furnizare de capital de risc. Este mai ales extrem de important să existe participare privată pentru a se asigura că ajutorul se limitează la minimum, iar investițiile să obțină profit și să fie gestionate pe o bază comercială.

10B.1.3.6. *Efecte negative și echilibrul general*

- (18) Acordul SEE impune ca Autoritatea să controleze ajutorul de stat acordat de statele AELS. Acesta este motivul pentru care Autoritatea trebuie să fie vigilentă pentru a se asigura că măsurile au un obiectiv corect și pentru a evita denaturări grave ale concurenței. În momentul adoptării deciziei, fie că acordarea de fonduri publice pentru măsuri proiectate să promoveze capitalul de risc este compatibilă cu Acordul SEE, Autoritatea va căuta să limiteze atât cât este posibil următoarele categorii de risc:
- (a) riscul de «retragere a creditului». Prezența măsurilor susținute public pot descuraja alți potențiali investitori să furnizeze capital. Pe termen lung, acest lucru ar putea continua să descurajeze în continuare investiția privată în IMM-urile tinere și ar opri astfel extinderea diferenței de capital propriu, creând în același timp nevoia unei finanțări publice suplimentare;

- (b) riscul ca avantajele pentru investitori și/sau fondurile de investiții să creeze o denaturare nejustificată a concurenței pe piața capitalului speculativ față de concurenții care nu primesc aceleași avantaje;
- (c) riscul ca o supraofertă de capital public de risc pentru întreprinderile țintă care nu este investită conform unei logici comerciale ar putea să ajute întreprinderile ineficiente să rămână la suprafață și ar putea să cauzeze o inflație artificială a estimărilor lor, fiind cu atât mai puțin atrăgătoare pentru ca investitorii privați să furnizeze capital de risc acestor întreprinderi.

10B.1.4. ABORDAREA CONTROLULUI PRIVIND AJUTORUL DE STAT ÎN DOMENIUL CAPITALULUI DE RISC

- (19) Furnizarea de finanțare cu capital de risc pentru întreprinderi nu poate fi asociată cu conceptul tradițional de «costuri eligibile» utilizat pentru controlul ajutorului de stat, care se bazează pe anumite costuri specificate pentru care este permis ajutorul, și cu stabilirea de intensități maxime de ajutor. Diversitatea modelelor posibile pentru măsurile cu privire la capitalul de risc create de statele AELS înseamnă și că Autoritatea nu se află în poziția de a defini criterii rigide prin care să hotărască dacă astfel de măsuri sunt compatibile cu funcționarea Acordului SEE. Evaluarea capitalului de risc implică prin urmare pornirea de la modul tradițional în care se realizează controlul ajutorului de stat.
- (20) Cu toate acestea, Orientările Autorității privind ajutorul de stat și capitalul de risc au dovedit că funcționează bine în practică în domeniul capitalului de risc, iar Autoritatea a hotărât să le continue și să asigure astfel continuitatea abordării menționate în comunicare și orientări.

10B.2. DOMENIUL DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

10B.2.1. DOMENIUL DE APLICARE

- (21) Prezentele orientări se aplică numai schemelor pentru capitalul de risc care au drept obiectiv IMM-urile. Scopul lor nu este să reprezinte baza legală pentru declararea unei măsuri *ad hoc* care furnizează capital unei întreprinderi individuale compatibile cu funcționarea Acordului SEE.
- (22) Nimic din aceste orientări nu trebuie interpretat ca punând în discuție compatibilitatea măsurilor pentru ajutorul de stat care respectă criteriile stabilite în oricare alte orientări, cadre sau regulamente adoptate de Autoritate.
- (23) Autoritatea va acorda o atenție specială nevoii de a preveni utilizarea acestor orientări în scopul eludării de la principiile stabilite în cadrele, orientările și regulamentele existente.
- (24) Măsurile pentru capitalul de risc trebuie să excludă în mod specific furnizarea de ajutor pentru întreprinderile:
 - (a) aflate în dificultate, în sensul Orientărilor Autorității privind ajutorul pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate ⁽¹⁾;
 - (b) din domeniul construcției de nave ⁽²⁾, industriei cărbunelui ⁽³⁾ și oțelului ⁽⁴⁾.
- (25) Prezentele orientări nu se aplică ajutorului pentru activitățile de export, și anume ajutorul legat în mod direct de cantitățile exportate, de stabilirea și funcționarea unei rețele de distribuție sau de alte cheltuieli curente legate de activitatea de export, precum și ajutorul condiționat de preferința pentru utilizarea bunurilor casnice față de bunurile din import.

10B.2.2. DEFINIȚII

- (26) În sensul acestor orientări se aplică următoarele definiții:
 - (a) «capital propriu» înseamnă deținerea de participații într-o întreprindere, reprezentată de acțiunile emise către investitori;
 - (b) «capital privat» înseamnă investiția de capital privat (opus celui public) în întreprinderi care nu sunt cotate la bursa de valori, inclusiv capitalul speculativ, capitalul de înlocuire și capitalul de preluare;

⁽¹⁾ Capitolul 16 din Orientările Autorității privind ajutorul de stat.

⁽²⁾ În sensul prezentelor orientări, se aplică definițiile prevăzute în orientările privind ajutorul de stat pentru construirea de nave, capitolul 24B din Orientările Autorității privind ajutorul de stat.

⁽³⁾ În sensul prezentelor orientări, «cărbune» are sensul de cărbune de categoria A și B cu grad ridicat, mediu și scăzut conform sistemului internațional de codificare pentru cărbune prevăzut de Comisia Economică a Națiunilor Unite pentru Europa.

⁽⁴⁾ În sensul prezentelor orientări, se aplică definiția prevăzută în anexa I din Orientările privind ajutorul regional la nivel național pentru perioada 2007-2013, capitolul 25B din Orientările Autorității privind ajutorul de stat.

- (c) «instrumente pentru investițiile de capital privat» înseamnă instrumente a căror rentabilitate pentru deținător (investitor/creditor) se bazează predominant pe profiturile sau pierderile întreprinderii țintă de bază și nu sunt asigurate în eventualitatea unei nerambursări. Această definiție se bazează pe o abordare mai mult de fond, decât de formă;
- (d) «titluri de creanță pentru investiții» înseamnă împrumuturi sau alte instrumente de finanțare care furnizează creditorului/investitorului o componentă predominantă de remunerare minimă fixă și care sunt cel puțin parțial asigurate. Această definiție se bazează pe o abordare mai mult de fond, decât de formă;
- (e) «capital inițial» înseamnă finanțarea oferită pentru a studia, analiza și dezvolta un concept inițial, precedând faza de lansare;
- (f) «capital de înființare» înseamnă finanțare pentru societățile comerciale care nu și-au vândut produsul sau serviciile în mod comercial și nu generează încă profit pentru dezvoltarea produsului și lansarea inițială pe piață;
- (g) «capital din prima etapă» înseamnă capital inițial și de înființare;
- (h) «capital de extindere» înseamnă finanțare pentru dezvoltarea și extinderea unei întreprinderi care este posibil sau nu să aibă echivalență între costuri și venituri sau să facă în mod profitabil comerț, în scopul creșterii capacității de producție, dezvoltării pieței sau a produselor sau aprovizionării cu capital de lucru suplimentar;
- (i) «capital speculativ» înseamnă investiție în întreprinderi necotate de fondurile de investiții (fonduri de capital speculativ) care, comportându-se în calitate de comitenți, gestionează banii individuali, instituționali sau interni și include finanțarea întreprinderii în faza de lansare și de dezvoltare, însă nu și finanțarea de înlocuire și capitalul de preluare;
- (j) «capital de înlocuire» înseamnă cumpărarea de acțiuni existente într-o întreprindere de la o altă organizație de investiții de capital privat sau de la alt (alți) acționar(i). Capitalul de înlocuire este numit și achiziție secundară;
- (k) «capital de risc» înseamnă finanțarea din capital propriu și cvasicapital privat pentru întreprinderile aflate în cursul etapelor de dezvoltare timpurie (inițială, înființare și extindere), incluzând investițiile informale din partea unor business angels, capitalul speculativ și piețele alternative ale titlurilor de valoare specializate în IMM-uri, inclusiv întreprinderi foarte dezvoltate (denumite în continuare mijloace de investiții);
- (l) «măsuri pentru capitalul de risc» înseamnă sisteme pentru a furniza sau promova ajutorul sub forma capitalului de risc;
- (m) «Oferta Publică Inițială» («OPI») înseamnă procesul de lansare a emisiunii sau distribuției pentru prima dată a acțiunilor unei întreprinderi către public;
- (n) «investiție de continuare» înseamnă investiție suplimentară într-o întreprindere ulterior unei investiții inițiale;
- (o) «preluarea întreprinderii» înseamnă cumpărarea a cel puțin un procent de control din capitalul propriu al unei întreprinderi de la acționarii actuali în vederea preluării activelor și operațiunilor acesteia prin negociere sau cerere de ofertă;
- (p) «strategie de ieșire» înseamnă strategia pentru lichidarea participațiilor printr-un fond de capital speculativ sau capital privat conform unui plan de atingere a unei rentabilități maxime, inclusiv vânzarea comercială, amortizarea, rambursarea acțiunilor/imprumuturilor preferențiale, vânzarea către un alt capital speculativ, către o instituție financiară și prin ofertă publică (inclusiv Ofertele publice inițiale de vânzare);
- (q) «întreprinderi mici și mijlocii» («IMM-uri») înseamnă «întreprinderi mici și mijlocii» în sensul Regulamentului (CE) nr. 70/2001 al Comisiei din 12 ianuarie 2001 privind aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE ajutorului de stat pentru întreprinderile mici și mijlocii ⁽¹⁾ sau orice regulament care înlocuiește regulamentul menționat;
- (r) «întreprindere sau întreprindere țintă» înseamnă întreprinderea sau societatea comercială în care un investitor sau un fond de investiții intenționează să investească;

(1) JO L 10, 13.1.2001, p. 33. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1040/2006 (JO L 187, 8.7.2006, p. 8). Incorporat în anexa XV punctul 1f din Acordul SEE prin Decizia nr. 80/2002 a Comitetului mixt.

- (s) «business angels» înseamnă persoane private înstărite care investesc direct în afaceri tinere noi și în dezvoltare necotate (finanțare inițială), oferindu-le consiliere, de obicei în schimbul unei cote de capital din afacere, dar care pot oferi de asemenea finanțare pe termen lung;
- (t) «zone asistate» înseamnă regiuni care intră sub incidența derogărilor conținute în articolul 61 alineatul (3) litera (a) sau (c) din Acordul SEE.

10B.3. APLICABILITATEA ARTICOLULUI 61 ALINEATUL (1) ÎN DOMENIUL CAPITALULUI DE RISC

10B.3.1. TEXTE APLICABILE LA NIVEL GENERAL

- (27) Există deja numeroase texte publicate de Autoritate care analizează dacă măsurile individuale intră sub incidența definiției ajutorului de stat și care dintre acestea pot fi relevante în ceea ce privește măsurile pentru capitalul de risc. Acestea includ orientările Autorității privind proprietățile publice ale autorităților ⁽¹⁾, Orientările Autorității privind aplicarea normelor referitoare la ajutorul de stat la măsurile legate de impozitarea directă a afacerilor ⁽²⁾ și Orientările Autorității privind garanțiile de stat ⁽³⁾. Autoritatea va continua să aplice aceste texte atunci când se evaluează dacă măsurile de capital de risc constituie ajutor de stat.

10B.3.2. PREZENȚA AJUTORULUI LA TREI NIVELURI

- (28) Măsurile pentru capitalul de risc implică adesea construcții complexe proiectate să promoveze capitalul de risc, deoarece autoritățile publice creează stimulări pentru o serie de operatori economici (investitorii) cu scopul de a oferi finanțare unei alte serii (IMM-urile țintă). În funcție de forma măsurii și chiar dacă intenția autorităților publice poate fi doar de a oferi beneficii grupului din urmă, întreprinderile aflate la oricare nivel sau la ambele niveluri pot beneficia de ajutorul de stat. Mai mult decât atât, în majoritatea cazurilor măsura oferă crearea unui fond sau a altui mijloc de investiții cu existență separată de cea a investitorilor și întreprinderilor în care se realizează investiția. De asemenea, este necesar în astfel de cazuri să se analizeze dacă fondul sau mijlocul poate fi considerat o întreprindere care beneficiază de ajutor de stat.
- (29) În acest context, se consideră că finanțarea cu resurse care nu sunt resurse de stat în sensul articolului 61 alineatul (1) din Acordul SEE este furnizată de investitori privați. Este, în special, cazul finanțărilor din partea Băncii Europene de Investiții și a Fondului European de Investiții.
- (30) Autoritatea va lua în considerare următorii factori specifici pentru a decide dacă ajutorul de stat este prezent la fiecare dintre diferitele niveluri ⁽⁴⁾.
- (31) **Ajutor pentru investitori.** Atunci când o măsură permite investitorilor privați să facă investiții de capital propriu sau de cvasicapital într-o întreprindere sau o serie de întreprinderi în termeni mai favorabili decât investitorii publici sau decât dacă ar fi întreprins astfel de investiții în absența măsurii, atunci se va considera că investitorii privați respectivi primesc un avantaj. Un astfel de avantaj poate îmbrăca diferite forme, astfel cum s-a specificat în secțiunea 10B.4.2 din prezentele orientări. Situația rămâne aceeași chiar dacă investitorul privat este convins prin măsura respectivă să ofere un avantaj societății comerciale sau întreprinderilor în cauză. Din contră, Autoritatea va considera investiția efectuată *pari passu* între investitorii publici și privați, fără a reprezenta astfel ajutor de stat, atunci când termenii săi ar fi acceptabili pentru un operator economic obișnuit într-o economie de piață în absența oricărei intervenții din partea statului. Acest lucru se poate întâmpla doar dacă investitorii publici și privați își asumă aceleași riscuri și recompense în creștere sau scădere și dețin același nivel de subordonare, în mod normal acolo unde cel puțin 50 % din finanțarea măsurii este furnizată de investitori privați care sunt independenți de societățile comerciale în care investesc.
- (32) **Ajutor pentru un fond de investiții, mijloc de investiție și/sau gestionarul său.** În general, Autoritatea consideră că un fond de investiții sau un mijloc de investiții reprezintă un mijloc intermediar pentru transferul de ajutor către investitori și/sau întreprinderile în care se face investiția, și nu un beneficiar în sine al ajutorului. Cu toate acestea, măsuri de tipul celor fiscale sau care implică transferuri directe în favoarea unui mijloc de investiții sau a unui fond existent cu investitori numeroși și diverși având caracterul unei întreprinderi independente poate constitui ajutor dacă investiția nu se face în termenii acceptabili pentru un operator economic obișnuit într-o economie de piață și de aceea nu oferă niciun avantaj pentru beneficiar. Mai mult decât atât, se va considera existent ajutorul pentru gestionarii fondului sau compania de gestionare dacă remunerația acestora nu reflectă în totalitate remunerația actuală pe piață în situații comparabile. Pe de altă parte, se presupune că nu există ajutor dacă gestionarii sau compania de gestionare sunt aleși printr-o procedură de ofertă publică deschisă, transparentă și reală sau dacă aceștia nu primesc alte avantaje acordate de stat.

⁽¹⁾ Capitolul 19 din Orientările Autorității privind ajutorul de stat.

⁽²⁾ Capitolul 17.B din Orientările Autorității privind ajutorul de stat.

⁽³⁾ Capitolul 17 din Orientările Autorității privind ajutorul de stat.

⁽⁴⁾ Ar trebui observat totuși că garanțiile acordate de stat în favoarea investițiilor în capital de risc au un grad de probabilitate mai mare pentru a include un element de ajutor pentru investitor decât garanțiile tradiționale pentru împrumuturi care sunt în mod obișnuit considerate drept ajutor pentru debitor, și nu pentru creditor.

- (33) **Ajutor pentru întreprinderile în care se fac investiții.** Atunci când există ajutor în special la nivelul investitorilor, al mijlocului de investiții sau al fondului de investiții, Autoritatea va considera în mod obișnuit că acesta a trecut cel puțin parțial la întreprinderile țintă și este astfel prezent la nivelul acestora. Acesta este cazul chiar și acolo unde deciziile privind investiția sunt luate de către gestionarii fondului dintr-o logică pur comercială.
- (34) În cazurile în care investiția se face în termeni acceptabili pentru un investitor privat într-o economie de piață în absența oricărei intervenții din partea statului, întreprinderile în care se face investiția nu vor fi considerate drept beneficiari ai ajutorului. În acest scop, Autoritatea va analiza dacă astfel de decizii privind investițiile sunt exclusiv profitabile și au legătură cu un plan de afaceri și proiecții rezonabile, precum și cu o strategie realistă și clară de ieșire. De mare importanță va fi de asemenea alegerea și mandatul investițiilor gestionarului de fond sau ale companiei de gestionare, precum și procentul și gradul de implicare al investitorilor privați.

10B.3.3. VALORI DE MINIMIS

- (35) Atunci când întreaga finanțare sub forma capitalului de risc furnizat beneficiarilor este *de minimis* în sensul Regulamentului (CE) nr. 69/2001 al Comisiei din 12 ianuarie 2001 privind aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE privind ajutoarele *de minimis*⁽¹⁾, atunci se consideră că aceasta nu intră sub incidența articolului 61 alineatul (1) din Acordul SEE. În cadrul măsurilor pentru capitalul de risc, aplicarea normei *de minimis* este mai complicată datorită dificultăților apărute în calcularea ajutorului și datorită faptului că măsurile pot oferi ajutor nu numai întreprinderilor țintă, ci și altor investitori. Acolo unde aceste dificultăți pot fi depășite, totuși, norma *de minimis* rămâne aplicabilă. Prin urmare, dacă un sistem furnizează capital public fiecărei întreprinderi doar până la pragul relevant *de minimis* pe parcursul unei perioade de trei ani, atunci cu siguranță orice ajutor pentru aceste întreprinderi și/sau investitori se încadrează în limitele prevăzute.

10B.4. EVALUAREA COMPATIBILITĂȚII AJUTORULUI PENTRU CAPITALUL DE RISC CONFORM ARTICOLULUI 61 ALINEATUL (3) LITERA (C) DIN ACORDUL SEE

10B.4.1. PRINCIPII GENERALE

- (36) Articolul 61 alineatul (3) litera (c) din Acordul SEE prevede că ajutorul pentru facilitarea dezvoltării unor activități economice poate fi considerat compatibil cu funcționarea Acordului SEE acolo unde un astfel de ajutor nu afectează în mod negativ condițiile comerciale într-o măsură contrară interesului comun. În baza testului de echilibrare stabilit în secțiunea 10B.1.3, Autoritatea va declara compatibilă o măsură de capital de risc doar în cazul în care ajunge la concluzia că măsura de ajutor conduce la o furnizare crescută de capital de risc fără să afecteze în mod negativ condițiile comerciale, într-o măsură contrară interesului comun. Această secțiune stabilește o serie de condiții prin care Autoritatea va considera că ajutorul sub forma capitalului de risc este compatibil cu articolul 61 alineatul (3) litera (c) din Acordul SEE.
- (37) Atunci când Autoritatea se află în posesia unei notificări complete care demonstrează că se respectă toate condițiile stabilite în această secțiune, aceasta va încerca să facă o evaluare rapidă a ajutorului în limitele de timp prevăzute de Protocolul 3 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție privind funcțiile și competențele Autorității de Supraveghere a AELS în domeniul ajutorului de stat. Pentru anumite tipuri de măsuri care nu îndeplinesc toate condițiile prevăzute în această secțiune, Autoritatea va întreprinde o evaluare mai detaliată a măsurii pentru capitalul de risc, astfel cum s-a stabilit în detaliu în secțiunea 10B.5.
- (38) Atunci când există ajutor la nivelul întreprinderilor țintă, iar furnizarea de capital de risc este legată de costurile eligibile pentru ajutor prevăzute de alt regulament sau cadru sau de alte orientări, textul respectiv se poate aplica pentru a aprecia dacă ajutorul este compatibil cu funcționarea Acordului SEE.

10B.4.2. FORMA AJUTORULUI

- (39) Alegerea formei unei măsuri de ajutor depinde în general de statul AELS, iar aceasta se aplică în mod egal măsurilor privind capitalul de risc. Cu toate acestea, evaluarea unor astfel de măsuri de către Autoritate va urmări dacă acestea încurajează investitorii de piață să furnizeze capital de risc întreprinderilor țintă și pot avea drept rezultat decizii privind investițiile adoptate pe o bază comercială (și anume generatoare de profit), astfel cum s-a explicat în secțiunea următoare 10B.4.3.
- (40) Autoritatea consideră că tipurile de măsuri capabile să ducă la acest rezultat includ următoarele:
- constituirea fondurilor de investiții («fonduri de capital speculativ») în care statul este partener, investitor sau participant, chiar dacă în termeni mai puțin avantajoși decât alți investitori;
 - garanții acordate investitorilor de capital de risc sau fondurilor de capital speculativ pentru un procent din pierderile de investiții sau garanții pentru împrumuturi către investitori/fonduri pentru investiții de capital de risc, cu condiția ca acoperirea publică pentru potențialele pierderi să nu depășească 50 % din valoarea nominală a investiției garantate;

⁽¹⁾ JO L 10, 13.1.2001, p. 30. Incorporat în anexa XV punctul 1e din Acordul SEE prin Decizia nr. 88/2002 a Comitetului mixt.

- (c) alte instrumente financiare în favoarea investitorilor de capital sau a fondurilor de capital speculativ pentru a furniza capital suplimentar pentru investiții;
- (d) stimulente fiscale pentru fondurile de investiții și/sau gestionarii lor sau pentru investitori cu scopul de a face investiții de capital de risc.

10B.4.3. CONDIȚII DE COMPATIBILITATE

- (41) Există numeroși indicatori relevanți pentru a se asigura că efectul de stimulare și nevoia de ajutor există într-o oarecare măsură privind capitalul de risc, astfel cum s-a stabilit în secțiunea 10B.1.3.4. Raționamentul este acela că ajutorul de stat trebuie să vizeze un anume eșec specific al pieței pentru existența căruia sunt suficiente dovezi. În acest scop, prezentele orientări stipulează praguri specifice de siguranță referitoare la tranșele de investiții în IMM-uri țintă în fazele timpurii ale activității economice. Mai mult decât atât, este esențial ca investițiile pe bază de ajutor pentru IMM-urile țintă să aducă profit și să fie gestionate pe baze comerciale, astfel încât ajutorul să fie limitat la minimumul necesar. Autoritatea va considera că efectul de stimulare, nevoia și proporționalitatea ajutorului sunt prezente într-o măsură pentru capitalul de risc și că balanța totală este pozitivă atunci când sunt îndeplinite toate condițiile de mai jos.

Măsurile care implică mai ales mijloace de investiții vor fi evaluate în secțiunea 10B.5 a prezentelor orientări, și nu conform condițiilor din această secțiune.

10B.4.3.1. Nivelul maxim al tranșelor de investiții

- (42) Măsura pentru capitalul de risc trebuie să ofere tranșe de finanțare, fie în întregime, fie parțial finanțate prin ajutorul de stat, fără să depășească 1,5 milioane euro per IMM țintă pe parcursul fiecărei perioade de douăsprezece luni.

10B.4.3.2. Restricții pentru finanțarea inițială, de lansare și de extindere

- (43) Măsura pentru capitalul de risc trebuie restrânsă cu scopul de a oferi finanțare până la faza de dezvoltare pentru întreprinderile mici sau pentru cele mijlocii situate în zonele asistate. Aceasta trebuie restrânsă pentru a oferi finanțare până la etapa de lansare pentru întreprinderile mijlocii situate în zone neasistate.

10B.4.3.3. Prevalența instrumentelor de investiții de capital propriu și cvasicapital propriu

- (44) Măsura cu privire la capitalul de risc trebuie să furnizeze cel puțin 70 % din bugetul său total sub forma instrumentelor de investiții de capital propriu și cvasicapital propriu în IMM-uri țintă. Pentru a evalua natura unor astfel de instrumente, Autoritatea va avea în vedere importanța economică a instrumentului, și nu denumirea sa și calificarea atribuită acestuia de către investitori. În special, Autoritatea va lua în considerare gradul de risc în întreprinderea țintă suportat de investitor, posibile pierderi suportate de investitor, predominarea remunerației în funcție de profit versus remunerația fixă și nivelul de subordonare al investitorului în eventualitatea unui faliment al întreprinderii. De asemenea, Autoritatea poate să ia în considerare tratamentul aplicabil instrumentului de investiții conform normelor juridice interne, de reglementare, financiare și contabile predominante, în cazul în care acestea sunt consecvente și relevante pentru calificare.

10B.4.3.4. Participare din partea investitorilor privați

- (45) Cel puțin 50 % din finanțarea investițiilor realizate conform măsurii privind capitalul de risc trebuie să fie furnizată de investitori privați sau cel puțin 30 %, în cazul măsurilor care vizează IMM-urile aflate în zonele asistate.

10B.4.3.5. Caracterul profitabil al deciziilor privind investițiile

- (46) Măsura privind capitalul de risc trebuie să asigure că deciziile de a investi în întreprinderi țintă sunt profitabile. Este cazul atunci când motivația de a face investiția se bazează pe perspectivele unui posibil profit semnificativ și pe asistența constantă a întreprinderilor țintă în acest scop. Se consideră că acest criteriu este respectat în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) măsurile presupun implicarea semnificativă a investitorilor privați, astfel cum s-a descris în secțiunea 10B.4.3.4, oferind investiții pe bază comercială (adică doar pentru profit) în mod direct sau indirect în capitalul propriu al întreprinderilor țintă; și
- (b) există un plan de afaceri pentru fiecare investiție, care cuprinde detalii despre produs, vânzări și dezvoltarea profitabilității, precum și stabilirea viabilității *ex ante* a proiectului; și
- (c) există o strategie de ieșire clară și realistă pentru fiecare investiție.

10B.4.3.6. Gestionarea comercială

- (47) Gestionarea unei măsuri privind capitalul de risc sau a unui fond trebuie să se realizeze pe o bază comercială. Echipa de gestionare trebuie să se comporte ca o echipă de gestionari din sectorul privat, urmărind să optimizeze rentabilitatea pentru investitorii lor. Se consideră că acest criteriu este prezent atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:
- (a) există un acord între un gestionar profesionist al fondului sau o întreprindere de gestionare și participanții la fond, cu condiția ca remunerația gestionarului să fie în legătură cu performanța și stabilirea obiectivelor fondului și sincronizarea propusă a investițiilor; și
 - (b) investitorii privați pe piață sunt reprezentați în luarea deciziilor, de exemplu printr-un comitet al investitorilor sau un comitet consultativ; și
 - (c) cele mai bune practici și supravegherea de reglementare se aplică gestionării de fonduri.

10B.4.3.7. Concentrarea sectorială

- (48) În măsura în care multe fonduri din sectorul privat se concentrează pe tehnologiile inovatoare specifice sau chiar pe sectoare (cum ar fi sănătatea, tehnologia informațiilor, biotehnologia), Autoritatea poate accepta o concentrare sectorială pe măsurile cu privire la capitalul de risc, cu condiția ca măsura să intre sub incidența prezentelor orientări, astfel cum s-a stabilit în secțiunea 10B.2.1.

10B.5. COMPATIBILITATEA MĂSURILOR DE AJUTOR PENTRU CAPITALUL DE RISC SUPUSE UNEI ANALIZE DETALIAȚE

- (49) Această secțiune se aplică măsurilor cu privire la capitalul de risc care nu îndeplinesc toate condițiile prevăzute în secțiunea 10B.4. Este nevoie în cazul acestor măsuri de o analiză mai detaliată privind compatibilitatea, bazată pe testul de echilibrare subliniat în secțiunea 10B.1.3, datorită nevoii de a se asigura vizarea eșecului relevant al pieței, precum și datorită riscurilor mai mari de retragere a creditului potențial al investitorilor privați și de denaturare a concurenței.
- (50) Analiza compatibilității dintre măsuri și funcționarea Acordului SEE se va baza pe numeroase elemente pozitive și negative. Niciun singur element nu este determinant și niciun set de elemente nu poate considerat ca fiind suficient în sine pentru a asigura compatibilitatea. În unele cazuri, aplicabilitatea acestora și ponderea lor poate depinde de forma măsurii.
- (51) Statele AELS vor fi obligate să furnizeze toate elementele și dovezile pe care ele le consideră necesare pentru evaluarea unei măsuri. Nivelul dovezilor solicitate și evaluarea din partea Autorității vor depinde de caracteristicile fiecărui caz și vor fi proporționale cu nivelul de eșec al pieței soluționat și cu riscul de retragere a creditului pentru investiția privată.

10B.5.1. MĂSURI DE AJUTOR SUPUSE UNEI EVALUĂRI DETALIAȚE

- (52) Următoarele tipuri de măsuri privind capitalul de risc care nu respectă una sau mai multe condiții stabilite în secțiunea 10B.4 vor fi supuse unei evaluări mai detaliate, dată fiind dovada mai puțin evidentă a unui eșec al pieței și potențialul mai ridicat de retragere a creditului pentru investiția privată și/sau denaturarea concurenței.

- (a) Măsurile care oferă tranșe de investiții dincolo de pragul de siguranță de 1,5 milioane euro per IMM țintă pentru fiecare perioadă de douăsprezece luni

Autoritatea cunoaște fluctuația constantă a pieței de capital de risc și a diferenței de capital propriu de-a lungul timpului, precum și de gradul diferit în care sunt afectate întreprinderile de eșecul pieței în funcție de mărimea lor, de stadiul de dezvoltare și de sectorul lor economic. De aceea, Autoritatea este pregătită să aibă în vedere declararea măsurilor cu privire la capitalul de risc care oferă tranșe de investiții ce depășesc pragul de 1,5 milioane euro pe fiecare întreprindere anual drept compatibile cu funcționarea Acordului SEE, cu condiția să se prezinte dovada necesară a eșecului piețelor.

- (b) Măsuri care oferă finanțare pentru stadiul de extindere a întreprinderilor mijlocii din zonele neasistate

Autoritatea recunoaște că este posibil ca anumite întreprinderi mijlocii din zonele neasistate să nu aibă acces suficient la capitalul de risc chiar în stadiul lor de extindere, în ciuda disponibilității finanțărilor pentru întreprinderile cu o cifră de afaceri semnificativă și/sau sold total. De aceea, Autoritatea este gata să ia în considerare declararea măsurilor care acoperă parțial stadiul de extindere al întreprinderilor mijlocii drept compatibile cu funcționarea Acordului SEE în anumite cazuri, cu condiția să se prezinte dovezile necesare.

- (c) Măsuri care asigură investiții ulterioare în societățile comerciale țintă care au primit deja aporturi de capital pe bază de ajutor pentru a finanța runde ulterioare de finanțare, chiar dincolo de pragurile generale de siguranță și finanțare pentru dezvoltarea timpurie a întreprinderilor

Autoritatea recunoaște importanța investițiilor ulterioare în întreprinderi țintă care au primit deja aporturi de capital pe bază de ajutor în fazele lor de început pentru a finanța runde de finanțare dincolo de tranșele maxime de investiții sigure și de finanțarea întreprinderilor pentru dezvoltarea lor timpurie până la ieșirea din investițiile inițiale. Acest lucru poate fi necesar pentru a evita diluarea participării publice la aceste runde de finanțare, asigurând în același timp continuitatea finanțării pentru întreprinderile țintă, astfel încât atât investitorii publici, cât și cei privați pot beneficia pe deplin de investițiile riscante. În aceste condiții și având în vedere aspectele specifice ale sectorului și întreprinderilor țintă, Autoritatea este pregătită să ia în considerare declararea investiției ulterioare ca fiind compatibilă cu funcționarea Acordului SEE, cu condiția ca valoarea acestor investiții să corespundă cu investiția inițială și cu dimensiunea fondului.

- (d) Măsuri care furnizează participare din partea investitorilor privați sub 50 % în zone neasistate sau sub 30 % în zone asistate

În cadrul SEE, nivelul de dezvoltare al pieței de capital de risc privat variază semnificativ în diferite state din SEE. În unele cazuri, poate fi dificilă găsirea de investitori privați și, de aceea, Autoritatea este pregătită să ia în considerare declararea măsurilor cu participare privată sub pragurile prevăzute în secțiunea 10B.4.3.4 ca fiind compatibile cu funcționarea Acordului SEE, dacă statele AELS prezintă dovezile necesare. Această problemă poate fi chiar mai mare în cazul măsurilor cu privire la capitalul de risc care vizează IMM-urile din zonele asistate. În aceste cazuri, ar putea exista un deficit suplimentar de capital disponibil pentru acestea, dată fiind amplasarea lor în zone îndepărtate de centrele de capital speculativ, densitatea scăzută a populației și aversiunea mare a investitorilor privați față de riscurile ridicate existente. Aceste IMM-uri pot fi afectate și de aspectele legate de cerere, cum ar fi dificultatea de a alcătui o propunere de afaceri viabilă și pregătită pentru investiții, o cultură mai limitată a capitalului propriu și atitudinea rezervată față de pierderea controlului de gestiune ca rezultat al intervenției capitalului speculativ.

- (e) Măsuri care oferă capital inițial întreprinderilor mici care pot anticipa (i) o participare mai redusă sau niciun fel de participare din partea investitorilor privați și/sau (ii) predominarea titlurilor de creanță pentru investiții în detrimentul capitalului propriu și cvasicapitalului propriu

Eșecurile pieței care afectează întreprinderile în etapa lor inițială sunt mai pronunțate din cauza gradului ridicat de risc implicat de posibila investiție și a nevoii de a urmări îndeaproape antreprenorul în această fază crucială. Aceasta se reflectă de asemenea în reticența și aproape absența investitorilor privați în furnizarea de capital inițial, ceea ce presupune un risc foarte limitat sau niciun fel de risc de retragere a creditului. Mai mult decât atât, există un potențial redus de denaturare a concurenței din cauza distanței mari față de piață a acestor întreprinderi mici. Aceste motive pot justifica o atitudine mai favorabilă din partea Autorității față de măsurile care vizează stadiul inițial având în vedere și posibila lor importanță crucială de a genera creștere economică și locuri de muncă în SEE.

- (f) Măsuri care implică în mod specific un mijloc de investiții

Un mijloc de investiții poate facilita concordanța dintre investitori și IMM-urile țintă, în scopul căreia poate îmbunătăți prin urmare accesul la capitalul de risc. În caz de eșecuri ale pieței legate de întreprinderile vizate de mijlocul de investiții, este posibil ca respectivul mijloc să nu funcționeze eficient fără stimulente financiare. De exemplu, este posibil ca investitorii să nu aprecieze drept atractiv tipul de investiții vizat de mijloc în comparație cu investițiile în tranșe mai mari de investiție sau cu investițiile în întreprinderi mai stabile sau piețe mai stabile, în ciuda unui potențial evident de profitabilitate a întreprinderilor țintă. De aceea, Autoritatea este pregătită să aibă în vedere declararea măsurilor care implică mai ales un mijloc de investiții ca fiind compatibile cu funcționarea Acordul SEE, cu condiția să fie prezentate dovezile necesare privind eșecul pieței definit în mod clar.

- (g) Costurile legate de prima scanare a întreprinderilor în vederea finalizării investițiilor, până la faza de precauție necesară («costuri de cercetare»)

Fondurile de capital de risc sau gestionarii acestora pot să își asume «costuri de cercetare» în identificarea IMM-urilor, anterior fazei atenției necesare. Subvențiile care acoperă parte din aceste costuri de cercetare trebuie să încurajeze fondurile sau gestionarii acestora în a realiza mai multe activități «de cercetare» decât în alte cazuri. Acest lucru poate fi de asemenea benefic pentru IMM-urile în discuție, deși căutarea nu duce la o investiție, întrucât permite acelor IMM-uri să câștige mai multă experiență prin finanțarea cu capital de risc. Aceste motive pot justifica o atitudine mai favorabilă din partea Autorității față de subvențiile care acoperă parte din costurile de cercetare ale fondurilor de capital de risc sau ale gestionarilor lor, supuse următoarelor condiții: Costurile eligibile trebuie limitate la costurile de cercetare referitoare la IMM-uri în principal în faza inițială sau de lansare, atunci când astfel de costuri nu conduc la investiții, iar costurile trebuie să excludă costurile juridice și administrative ale fondurilor. În plus, subvenția nu trebuie să depășească 50 % din costurile eligibile.

10B.5.2. EFECTE POZITIVE ALE AJUTORULUI

10B.5.2.1. *Existența și dovada eșecului pieței*

(53) În ceea ce privește măsurile privind capitalul de risc care au în vedere tranșe de investiții în întreprinderi țintă dincolo de condițiile stabilite în secțiunea 10B.4, în special cele care furnizează tranșe care depășesc 1,5 milioane de euro pentru fiecare IMM țintă pe parcursul fiecărei perioade de douăsprezece luni, investiții ulterioare sau finanțarea stadiului de extindere pentru întreprinderile mijlocii din zonele neasistate, precum și pentru măsurile care presupun în mod expres implicarea unui mijloc de investiții, Autoritatea va solicita dovezi suplimentare referitoare la eșecul pieței pentru soluționarea la fiecare nivel unde ar exista ajutor înainte de declararea măsurii propuse cu privire la capitalul de risc drept compatibilă cu funcționarea Acordului SEE. Astfel de dovezi ar trebui să se bazeze pe un studiu care să prezinte nivelul de «diferență de capital propriu» în ceea ce privește întreprinderile și sectoarele vizate de măsura cu privire la capitalul de risc. Informațiile relevante se referă la furnizarea de capital de risc și la capitalul de colectare de fonduri, precum și la importanța industriei de capital speculativ în economia locală. Acestea ar trebui furnizate în mod ideal pe perioade de la trei la cinci ani, înainte de punerea în aplicare a măsurii, dar și pentru viitor, pe baza proiectărilor rezonabile, dacă sunt disponibile. Dovezile prezentate pot include și următoarele elemente:

- (a) dezvoltarea colectării de fonduri în ultimii cinci ani, în comparație și cu mediile corespunzătoare la nivel național și/sau european;
- (b) actuala acumulare de bani;
- (c) cota programelor de investiții asistate de guvern în totalul investițiilor de capital speculativ din ultimii trei-cinci ani;
- (d) procentul noilor întreprinderi lansate care primesc capital speculativ;
- (e) distribuirea investițiilor pe categorii de sume de investiții;
- (f) o comparație a numărului de planuri de afaceri prezentate cu numărul de investiții făcute pe segment (suma investițiilor, sectorul, runda de finanțare etc.).

În ceea ce privește măsurile care vizează IMM-urile amplasate în zonele asistate, informațiile relevante trebuie suplimentate cu orice alte dovezi relevante care să demonstreze aspectele specifice regionale care justifică caracteristicile măsurilor preconizate. Următoarele elemente pot fi relevante:

- (a) estimarea dimensiunii suplimentare a diferenței de capital propriu din cauza situației la periferie și a altor aspecte regionale specifice, în special în ceea ce privește suma totală de capital de risc investit, numărul de fonduri sau mijloace de investiții prezente în teritoriu sau la distanță mică, disponibilitatea gestionarilor abili, numărul de tranzacții și dimensiunea medie și minimă a tranzacțiilor, dacă există;
 - (b) date economice specifice la nivel local, motive sociale și/sau istorice pentru o subfurnizare de capital de risc, în comparație cu datele medii relevante și/sau situația medie relevantă la nivel național și/sau la nivelul SEE, după caz;
 - (c) oricare alt indicator relevant care prezintă un grad crescut de eșec al pieței.
- (54) Statele AELS pot prezenta aceleași dovezi de mai multe ori, cu condiția să nu se fi schimbat condițiile de bază ale pieței. Autoritatea își rezervă dreptul de a pune în discuție valabilitatea dovezilor trimise.

10B.5.2.2. *Caracterul adecvat al instrumentului*

(55) Un element important din testul de echilibrare este dacă și în ce măsură ajutorul de stat în domeniul capitalului de risc poate fi considerat drept un instrument adecvat pentru încurajarea investiției private de capital de risc. Această evaluare este în strânsă legătură cu analiza efectului de stimulare și necesitatea ajutorului, astfel cum s-a stabilit în secțiunea 10B.5.2.3.

(56) În evaluarea sa detaliată, Autoritatea va lua în considerare orice evaluare de impact privind măsura propusă pe care statul AELS a efectuat-o. Atunci când statul AELS a avut în vedere alte opțiuni politice, iar avantajele utilizării unui instrument selectiv de tipul ajutorului de stat au fost stabilite și prezentate autorității, se consideră că măsurile în discuție constituie un instrument adecvat. Autoritatea va evalua și dovezile cu privire la alte măsuri întreprinse sau care urmează a fi întreprinse pentru a aborda «diferența de capital propriu», în special evaluările *ex post* și aspectele referitoare atât la ofertă, cât și la cerere care afectează IMM-urile vizate, pentru a vedea modul în care acestea vor interacționa cu măsura propusă privind capitalul de risc.

10B.5.2.3. *Efectul de stimulare și necesitatea ajutorului*

- (57) Efectul de stimulare al măsurilor de ajutor pentru capitalul de risc joacă un rol extrem de important în evaluarea compatibilității. Autoritatea consideră că efectul de stimulare există pentru măsurile care îndeplinesc toate condițiile prevăzute în secțiunea 10B.4. Cu toate acestea, în ceea ce privește măsurile acoperite de această secțiune, prezența efectului de stimulare devine mai puțin evidentă. Prin urmare, Autoritatea va lua de asemenea în considerare următoarele criterii suplimentare care arată caracterul profitabil al deciziilor privind investițiile și gestiunea comercială a măsurii, acolo unde este relevant.

10B.5.2.3.1. **Gestiunea comercială**

- (58) Pe lângă condițiile stabilite în secțiunea 10B.4.3.6, Autoritatea va aprecia drept pozitiv ca măsura sau fondul cu privire la capitalul de risc să fie gestionate de profesioniști din sectorul privat sau de profesioniști independenți aleși conform unei proceduri transparente și nediscriminatorii, preferabil prin licitație deschisă, cu experiență dovedită și realizări deosebite în investițiile pe piața de capital, de preferat în același (aceleași) sector (sectoare) vizat(e) de fond, precum și înțelegerea bazei juridice și contabile relevante pentru investiție.

10B.5.2.3.2. **Prezența unui comitet de investiții**

- (59) Existența unui comitet de investiții ar reprezenta un element pozitiv suplimentar, independent de compania de gestionare a fondurilor și alcătuit din experți independenți proveniți din sectorul privat cu experiență mare în sectorul țintă și, de preferat, alcătuit din reprezentanți ai investitorilor sau experți independenți aleși conform unei proceduri transparente și nediscriminatorii, preferabil prin licitație deschisă. Acești experți ar furniza gestionarilor sau companiei de gestionare analize privind situația existentă și viitoare a pieței și ar examina cu atenție și le-ar propune potențialele întreprinderi țintă cu perspective bune de investiții.

10B.5.2.3.3. **Dimensiunea măsurii/fondului**

- (60) Autoritatea va aprecia drept pozitivă situația în care o măsură cu privire la capitalul de risc deține un buget pentru investiții în IMM-uri țintă suficient de mare astfel încât să profite de economiile de scară în administrarea unui fond și de posibilitatea de diversificare a riscurilor prin intermediul unui grup format dintr-un număr suficient de investiții. Mărimea fondului ar trebui să poată asigura posibilitatea de absorbție a costurilor tranzacției și/sau finanțării stadiilor ulterioare de finanțare mai profitabile ale întreprinderilor țintă. Fondurile mai mari vor fi apreciate pozitiv luând în considerare sectorul vizat și cu condiția ca riscurile de investiții private prin retragerea creditului și denaturarea concurenței să fie reduse la minimum.

10B.5.2.3.4. **Prezența unor «business angels»**

- (61) În ceea ce privește măsurile ce vizează capitalul inițial, în vederea unui nivel mai pronunțat de eșec al pieței care poate fi perceput în această fază, Autoritatea va aprecia drept pozitivă implicarea directă sau indirectă a unor «business angels» în etapa inițială. În aceste condiții, aceasta este prin urmare pregătită să ia în considerare declararea măsurilor drept compatibile cu funcționarea Acordului SEE, chiar dacă se anticipează o predominare a titlurilor de creanță, inclusiv a unui grad ridicat de subordonare a fondurilor de stat și a dreptului de prim profit pentru «business angels» sau o remunerare mai mare pentru furnizarea de capital și implicarea activă în gestionarea măsurii/fondului și/sau a întreprinderilor țintă.

10B.5.2.4. **Proportionalitate**

- (62) Compatibilitatea impune ca valoarea ajutorului să fie limitată la minimumul necesar. Modalitatea de realizare a acestui aspect de proportionalitate va depinde în mod necesar de forma măsurii în discuție. Cu toate acestea, în absența oricărui mecanism care să verifice dacă investitorii nu primesc suprarecompensă sau a unei măsuri în care riscul de pierdere revine în întregime sectorului public și/sau în care beneficiile se scurg în totalitate către alți investitori, măsura nu va fi considerată proporțională.
- (63) Autoritatea va considera că următoarele elemente influențează în mod pozitiv evaluarea proporționalității, întrucât reprezintă o abordare pe baza celor mai bune practici:
- (a) **Licitatie deschisă pentru gestionari.** Licitatia deschisă transparentă, nediscriminatorie pentru alegerea gestionarilor sau a companiei de gestionare care să asigure cea mai bună combinație între calitate și valoarea banilor, va fi apreciată drept pozitivă, întrucât va limita nivelul costurilor (și posibil al ajutorului) la minimumul necesar, reducând de asemenea la minimum denaturarea concurenței.
 - (b) **Cerere de ofertă sau invitație publică pentru investitori.** O cerere de ofertă adresată investitorilor pentru stabilirea oricărui «termeni preferențiali» sau disponibilitatea unor astfel de termeni pentru alți investitori. Această disponibilitate poate lua forma unei invitații publice adresate investitorilor cu ocazia lansării unui fond de investiții sau mijloc de investiții sau a unui sistem (cum ar fi un sistem de garantare) care a rămas deschis noilor veniți pe parcursul unei perioade mai mari.

10B.5.3. EFECTELE NEGATIVE ALE AJUTORULUI

- (64) Autoritatea va echilibra efectele potențial negative în ceea ce privește denaturarea concurenței și riscul de retragere a creditului pentru investițiile private prin retragerea creditului față de efectele pozitive atunci când se evaluează compatibilitatea măsurilor cu privire la capitalul de risc. Aceste efecte potențial negative vor trebui analizate la fiecare dintre cele trei niveluri unde poate exista ajutor. Ajutorul pentru investitori, pentru mijloacele de investiții și pentru fondurile de investiții pot afecta în mod negativ concurența pe piață pentru furnizarea de capital de risc. Ajutorul pentru întreprinderile țintă poate afecta în mod negativ piețele de produse pe care concurează aceste întreprinderi.

10B.5.3.1. *Retragerea creditului*

- (65) La nivelul pieței de furnizare a capitalului de risc, ajutorul de stat poate avea drept rezultat retragerea creditului pentru investițiile private. Aceasta poate reduce stimularea investitorilor privați de a oferi finanțare pentru IMM-urile țintă și i-ar încuraja să aștepte până când statul oferă ajutor pentru astfel de investiții. Acest risc devine mai relevant și, cu cât este mai mare valoarea unei tranșe de investiții investite într-o întreprindere, cu atât este mai mare dimensiunea unei întreprinderi și cu atât mai întârziat stadiul afacerii, întrucât capitalul de risc privat devine disponibil în mod progresiv în aceste condiții.
- (66) De aceea, Autoritatea va solicita dovezi specifice cu privire la riscul de retragere a creditului pentru măsurile care oferă tranșe mai mari de investiții în IMM-urile țintă, pentru investițiile ulterioare sau pentru finanțarea stadiului de extindere spre întreprinderi mijlocii din zone neasistate sau pentru măsuri cu participare slabă din partea investitorilor sau care implică în mod specific un mijloc de investiție.
- (67) În plus, statele AELS vor fi obligate să furnizeze dovezi pentru a demonstra că nu există riscul de retragere a creditului, mai ales în ceea ce privește segmentul, sectorul și/sau structura industriei vizate.
- (68) Următoarele elemente pot fi relevante:

- (a) numărul de întreprinderi/fonduri/mijloace de investiții cu capital speculativ prezente la nivel național sau în zonă în cazul unui fond regional și al segmentelor în care acestea sunt active;
- (b) întreprinderile vizate în ceea ce privește dimensiunea întreprinderilor, stadiul de dezvoltare și sectorul afacerii;
- (c) dimensiunea medie a tranzacției și, eventual, dimensiunea minimă a acestora pe care fondurile sau investitorii le-ar analiza cu atenție;
- (d) valoarea totală a capitalului speculativ disponibil pentru întreprinderile țintă, sectorul și etapa vizate de măsura relevantă.

10B.5.3.2. *Alte denaturări ale concurenței*

- (69) Având în vedere că majoritatea IMM-urilor țintă sunt create de curând, la nivelul pieței pe care există, este puțin probabil ca aceste IMM-uri să aibă putere mare pe piață, existând astfel o denaturare importantă a concurenței în acest sens. Cu toate acestea, nu este exclus ca măsurile cu privire la capitalul de risc să aibă drept efect menținerea firmelor sau a sectoarelor în activitate ineficiente, care în caz contrar ar dispărea. Mai mult decât atât, o supraofertă de finanțare cu capital de risc pentru întreprinderile ineficiente poate crește artificial valoarea acestora și astfel ar denatura piața de capital de risc la nivelul furnizorilor de fonduri, care ar trebui să plătească prețuri mai mari pentru a cumpăra aceste întreprinderi. Ajutorul specific pe sector poate, de asemenea, menține producția în sectoarele necompetitive, în timp ce ajutorul specific pe regiuni poate crea o alocare ineficientă de factori de producție între regiuni.
- (70) În analiza riscurilor, Autoritatea va examina în special următorii factori:
- (a) profitabilitatea generală a întreprinderilor în care s-a investit de-a lungul timpului, precum și perspectivele pentru o profitabilitate viitoare;
 - (b) rata de eșec a întreprinderii vizate de măsură;
 - (c) dimensiunea maximă a tranșei de investiții preconizate de măsură, în comparație cu cifra de afaceri și costurile IMM-urilor țintă;
 - (d) supracapacitatea sectorului care beneficiază de ajutor.

10B.5.4. ECHILIBRARE ȘI DECIZIE

- (71) Având în vedere elementele pozitive și negative de mai sus, Autoritatea va pune în balanță efectele măsurii cu privire la capitalul de risc și va decide dacă denaturările care rezultă afectează în mod negativ condițiile comerciale într-o măsură contrară interesului comun. Analiza fiecărui caz în parte se va baza pe o evaluare generală a impactului pozitiv și negativ previzibil al ajutorului de stat. În acest scop, Autoritatea nu se va folosi de criteriile stabilite în mod mecanic în prezentele orientări, ci va face o evaluare generală a importanței lor relative.

- (72) Este posibil ca Autoritatea să nu ridice obiecții cu privire la măsura de ajutor notificată fără a începe procedura normală de investigație sau, conform procedurii formale de investigație stabilită în articolul 6 din partea II a Protocolului 3 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție, ea poate încheia procedura printr-o decizie în temeiul articolului 7 din partea II a Protocolului 3. În cazul în care adoptă o decizie condițională în conformitate cu articolul 7 alineatul (4) din partea II a Protocolului 3 încheind o procedură formală de investigație, Autoritatea poate adăuga în special următoarele condiții pentru a limita potențiala denaturare a concurenței și pentru a asigura proporționalitatea:
- (a) dacă se prevăd praguri mai mari ale tranșelor de investiții per întreprindere țintă, aceasta poate diminua valoarea maximă propusă per tranșă de investiții sau poate stabili o valoare maximă totală de finanțare per întreprindere țintă;
 - (b) dacă în stadiul de extindere se anticipează investiții în întreprinderi mijlocii din zone neasistate, acest lucru poate limita investițiile cu precădere în stadiul inițial și de lansare și/sau poate limita investițiile pentru una sau două runde și/sau poate limita tranșele la un prag maxim per întreprindere țintă;
 - (c) dacă se anticipează investiții ulterioare, se pot stabili limite specifice pentru valoarea maximă care va fi investită în fiecare întreprindere țintă, pentru stadiul de investiții eligibil pentru intervenție și/sau pentru perioada pe parcursul căreia este posibil să se acorde ajutorul, cu referire de asemenea la sectorul în cauză și la dimensiunea fondului;
 - (d) dacă se anticipează o participare mai scăzută din partea investitorilor privați, Autoritatea poate solicita o creștere progresivă a participării investitorilor privați pe perioada existenței fondului, cu referire specială la stadiul afacerii, sectorul, nivelurile respective de împărțire a profitului și subordonare și, eventual, amplasarea întreprinderilor țintă în zone asistate;
 - (e) în ceea ce privește măsurile furnizoare doar de capital inițial, Autoritatea poate solicita statelor AELS să se asigure că statul primește o rentabilitate corespunzătoare a investițiilor sale proporțional cu riscurile asumate pentru aceste investiții, în special acolo unde statul finanțează investiția sub forma cvasicapitalului propriu sau a titlurilor de creanță, a căror rentabilitate, de exemplu, ar trebui pusă în legătură cu potențiale drepturi de exploatare (de exemplu, drepturile de autor) generate de drepturile de proprietate intelectuală create ca urmare a investiției;
 - (f) necesită o echilibrare diferită între aranjamentele privind împărțirea de profit și, respectiv, pierderea de profit și nivelul de subordonare dintre stat și investitorii privați;
 - (g) necesită angajamente imperioase în ceea ce privește cumularea ajutorului pentru capitalul de risc cu ajutorul subvenționat conform altor regulamente sau cadre referitoare la ajutorul de stat, prin derogare de la secțiunea 10B.6.

10B.6. CUMULARE

- (73) Atunci când capitalul furnizat unei întreprinderi țintă în cadrul unei măsuri cu privire la capitalul de risc acoperită de prezentele orientări este utilizat pentru finanțarea investiției inițiale sau a altor costuri eligibile pentru ajutor din cadrul altor regulamente, orientări, cadre de scutire în bloc sau al altor documente privind ajutorul de stat, plafoanele relevante pentru ajutorul sau sumele maxime eligibile se vor reduce cu 50 % în general și cu 20 % pentru întreprinderile țintă amplasate în zone asistate în timpul primilor trei ani de investiții cu capital de risc și până la suma totală primită. Această reducere nu se aplică intensităților de ajutor furnizate în orientările autorității cu privire la ajutorul pentru cercetare și dezvoltare ⁽¹⁾ sau altui cadru succesiv sau regulament de scutire în bloc în acest domeniu.

10B.7. DISPOZIȚII FINALE

10B.7.1. MONITORIZARE ȘI RAPORTARE

- (74) Protocolul 3 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție și Decizia nr. 195/04/COL a Autorității de Supraveghere a AELS din 14 iulie 2004 privind punerea în aplicare a dispozițiilor la care se face referire în articolul 27 din partea II a Protocolului 3 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție solicită ca statele AELS să prezinte autorității rapoarte anuale.
- (75) În ceea ce privește măsurile referitoare la capitalul de risc, rapoartele trebuie să conțină un tabel rezumativ cu întreruperea investițiilor efectuate de către fond sau, în cadrul măsurii cu privire la capitalul de risc, inclusiv o listă cu toți beneficiarii din întreprindere ai măsurilor cu privire la capitalul de risc. Raportul trebuie să ofere de asemenea o scurtă descriere a activității fondurilor de investiții, cu detalii despre posibilele tranzacții examinate cu atenție și despre tranzacțiile întreprinse în realitate, precum și performanța mijloacelor de investiții cu informații totale despre valoarea creșterii de capital prin mijlocul de investiții. Autoritatea poate solicita informații suplimentare cu privire la ajutorul acordat pentru a verifica dacă s-au respectat condițiile prevăzute în decizia Autorității de aprobare a măsurii de ajutor.

Rapoartele anuale vor fi publicate pe site-ul internet al Autorității.

⁽¹⁾ Capitolul 14 din Orientările Autorității privind ajutorul de stat.

- (76) În plus, Autoritatea consideră că sunt necesare măsuri suplimentare pentru a îmbunătăți transparența ajutorului de stat în SEE. Este, în special, necesar să se asigure că statele AELS, operatorii economici, părțile interesate, precum și Autoritatea însăși au acces ușor la textul integral al tuturor sistemelor aplicabile referitoare la ajutorul pentru capital de risc.
- (77) Acest lucru se poate realiza cu ușurință prin crearea de site-uri de internet de legătură. Din acest motiv, atunci când se examinează sistemele referitoare la ajutorul pentru capitalul de risc, Autoritatea va solicita în mod sistematic ca statele AELS în cauză să publice pe internet textul integral al tuturor sistemelor finale de ajutor și să comunice Autorității adresa de internet pe care s-a făcut publicarea.

Sistemul nu trebuie aplicat înainte de publicarea informațiilor pe internet.

- (78) Statele AELS trebuie să mențină evidențe detaliate cu privire la acordarea ajutorului pentru toate măsurile referitoare la capitalul de risc. Aceste înregistrări trebuie să cuprindă toate informațiile necesare pentru a se stabili dacă s-au respectat condițiile prevăzute în orientări, în special în ceea ce privește mărimea tranșei, dimensiunea societății comerciale (mică sau mijlocie), stadiul de dezvoltare al întreprinderii (inițial, de lansare sau extindere), sectorul său de activitate (preferabil la nivel de 4 cifre din clasificarea CAEN), precum și informațiile referitoare la gestionarea fondurilor și alte criterii menționate în prezentele orientări. Aceste informații trebuie păstrate timp de 10 ani de la data acordării ajutorului.

Autoritatea va solicita statelor AELS să furnizeze aceste informații pentru a realiza o analiză a impactului prezentelor orientări la trei ani de la intrarea lor în vigoare.

10B.7.2. INTRAREA ÎN VIGOARE ȘI VALABILITATEA

- (79) Autoritatea va aplica prezentele orientări de la data *adoptării* lor. Acestea vor înlocui capitolul 10A din Orientările Autorității privind ajutorul de stat.
- (80) Orientările vor înceta să mai fie valabile la data de 31 decembrie 2013. După consultarea statelor AELS, Autoritatea le poate modifica înainte de această dată pe baza unor considerații importante privind politica de concurență sau de capital de risc sau pentru a lua act de alte politici din SEE sau angajamente la nivel internațional. Acolo unde este necesar, Autoritatea mai poate furniza clarificări suplimentare referitor la abordarea unor anumite aspecte. Autoritatea intenționează să realizeze o revizuire a prezentelor orientări la trei ani de la intrarea lor în vigoare.
- (81) Autoritatea va aplica prezentele orientări tuturor măsurilor notificate cu privire la capitalul de risc în legătură cu care trebuie să ia o decizie după adoptarea orientărilor, chiar și atunci când măsurile au fost notificate înainte de publicarea orientărilor.
- (82) În linie cu Comunicarea Comisiei privind stabilirea normelor aplicabile pentru evaluarea ajutorului de stat ilegal ⁽¹⁾ (*consecutio legis*), Autoritatea va aplica următoarele referitor la ajutorul nenotificat:
- (a) prezentele orientări, dacă ajutorul a fost acordat după adoptarea lor;
 - (b) capitolul 10A din Orientările Autorității privind ajutorul de stat în toate celelalte cazuri.

10B.7.3. MĂSURI CORESPUNZĂTOARE

- (83) Autoritatea propune statelor AELS, în baza articolului 1 alineatul (1) din partea I a Protocolului 3 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea de Justiție, următoarele măsuri corespunzătoare referitor la măsurile existente ale acestora privind capitalul de risc.
- (84) Se recomandă ca statele AELS să modifice, acolo unde este necesar, măsurile lor existente cu privire la capitalul de risc, pentru a le alinia la prezentele orientări în termen de douăsprezece luni de la adoptarea acestora.
- (85) Statele AELS sunt invitate să își dea acordul explicit și necondiționat față de prezentele măsuri corespunzătoare propuse, în termen de două luni de la data adoptării prezentelor orientări. În absența unui răspuns, Autoritatea va presupune că statele AELS în cauză nu sunt de acord cu măsurile propuse.”

⁽¹⁾ JO C 119, 22.5.2002, p. 22.

Prețul abonamentului în 2009
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 000 EUR pe an (*)
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	100 EUR pe lună (*)
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, versiunea tipărită + CD-ROM, ediție anuală (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	700 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	70 EUR pe lună
Jurnalul Oficial al UE, seria C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	40 EUR pe lună
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, CD-ROM, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	500 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), CD-ROM, ediție bisăptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	360 EUR pe an (= 30 EUR pe lună)
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

(*) Preț cu amănuntul:

- până la 32 de pagini: 6 EUR
- de la 33 la 64 de pagini: 12 EUR
- peste 64 de pagini: preț fixat după caz

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur CD-ROM multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un „Anunț pentru cititori” inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Publicațiile destinate vânzării, editate de Oficiul pentru Publicații Oficiale ale Comunităților Europene, pot fi procurate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă un acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>